HDILS och ELISIN
HRTI

Z/Su.

KUNGL. AKAD:S BIBLIOTEK STOCKHOLM

* 1943/2417

KUNGL. AKAD:S BIBLIOTEK STOCKHOLM

7/50.

Adils och Elisiv

Musikaliskt skepdrama
(Scenisk handling) i 3 akter

för

Soli, Kör och orkester

av

Wilhelm Peterson-Berger.

Klaverutdrag.

* 1943
2417

Akt I.

Soli:

Gorm } Konung i { Fornfylkes — Bas
Adils } { Majdalarna — Tenor
Wirdo } { Wodylien — Bas

Rigmor, Gorms Drottning — Mezzo

Emund, deras son, 10 år. — Sopran (gossröst)

Ingegard, deras dotter — Sopran.

Ockelonna

Elisiv, Ockelonnas dotter med Gorm, Sopran (ung)

Bo Jungel, Gorms gunde — Baryton

Kjartan } Adils { Ransler — "
Brian } { marsk — "
Sored } { lagman — "

Toste } Ockelonnas kjenare — Bas.
Sudin } — Mezzo (äldre)

1. } Krigaren (Gorms) { Duga,
2. } { mörka
3. } { dystra

1. }
2. } vaktknekten (Adils)
3. }
4. }

Budbäraren (sedan i Adils kår)

Rigmors kjenare

Kör.

Ockelonnas husliviner (damkör)
" husfolk (bl. kör)
Fornfylkes lingman (mankör)
Adils i Elisivs bröllop (bl kör; ungdom)
" krogfolk " "
" kungskår (mankör)

Obs sid. 14 nr (28) sid 17.
2 ändringar att införa i partitur o stämmor! Sid 14 nr (33) Sid 26
5. 40. 48. 50.
(45)

Adito och Elisio.

KGL. MUSIKAKAD:S BIBLIOTEK STOCKHOLM

W. Peterson-Berger
(komp. 1918–1925)

I.

Moderato, quasi andante. ♩ = 80

pp

p dolce

(1) (poco animando)

marc.

fp

poco più ♩ = 88

p

f

Energico (poco pesante)

(2) ♩ = 100

f

mp

Förhänget öppnar sig: Ochlomas

(3)

p

fp

pp

leg.

poco animando

poco cresc.

Scen 1. (Anne: Ludde, Torste, Muskrinar)

Hall.

Allegretto grazioso. ♩ = 144.

Sopranar

Vår av flickor. Altar.

mf

När ekorrn dansar på jule-mo', då följer friare tätt i spåren.

mf

Den skrattar skatan i den skira

då blir det bröllop tie våren.

Vårfru-fä

Se mer han smyger som en räv omkring, den gör sej rar och lätt' om ingenting.

vem ska stannå och vem ska vannå och vem ska ge honom sju för tu? Ja å' de' inte ja' så å' de' du. Du inte du så vän

ri- tard.

(4)

Ja, vem ska stannå

rit.

(5)

Tempo ♩ = 92.

Tenor

annan.

Tenor

Nu tima väl märkliga ting, när Kungen kommer hit. Det hände inte i går det.

Tenor

Nej tänk!

(6)

nio års tid har vår Ingefru mått gå tie

hans gård var

gång en dak skulle stå - gas.

Men i dag är allting som förr.

Tenor

Nio?

Mera väl. Prins Emund har fyllt tio - och det var ju sedan drottningen fått honom som Kungen började -

(7)

(8)

Gudla

vända sin häg från Ochlonna. Vad tror du, för honom hitt i dag? Ja, så undras också jag. Ochlonna

(9)

blev så glad när hon fick budet. Ögo-nen glänste som förr i vår lyc-kas tid. Tänk om hon

Toste

vunnit åter hans gunst. Så vad tänker du på! Ett blod, svalkat av sec-co vintrar! Nej, Kungen frågar nog ej

(10)

Gudla

myckes efter kvinnfolk nu, åt-minstone ej efter gamla. Var mutten är visst inte gammal — fastän mor tio en

gifftas-vuxen dot-ter.

Ved du var drottningen är?

(11)

Tosta

Kungs-gården tänker jag. Var

Gudla

annars? Jag hörde i-går att hon och prinsessan tänkte re-sa sin väg, för att slippa helsa på Majdala-mannen.

12

Toste

Ar dess lär ingen ännu veta, hur Irme-gard är ut. Är inte det rätt märkeligt? Tja, den gamla

13

11

Gudla

o-fre-den! Kung Gorm kan ej li-da sin fiendes son — ou då kunna ej kväder hans kvinnor. Men Adils

Toste

ro-ens av al-la som vän-skale och fa-ger. Och un hjuder han ju fred och för-likning. Med Kunga dot-ter som

15

fredspant, jo. Men Gorm lär ha bruvit att slikt skall aldrig ske. Sin dotter vill han gå åt en annan giljare.

mf

p

16

Gudla

Vinds av Wo-dyli-en, han som var här till gästnings i fjol och som också nu blivit kung. Vad säger du?

p

(non leg.)

17

Toste

Stunder här kanske till bröllop! Jag råds att här stunder annat: Oro råder på tinget: bönderna gilla ej konungens åtfärd.

sf

sfp

(18)

De vilja ha fred. Man hör dem knota och hota, var- hälst de ro- ta sig samman. Vore jag Kung Gorm, lydes jag bättre än

fp pp h p

Gudda

folkets tal. Då vet jag varför han kommer. Ofta förr när han hade det svårt, sökte han råd hos Ochlonna.

p mf

(19)

Toste

Ja, hon är klok. Den tid man hade att hon styr- de landet, det var dock en lycklig tid.

(les.) mf

20

Gudfar

In och när drottningen åter kom sin makt, hon den här - da och händ - ryssna, då började det genast gro över -

mf

pp

21

Faste

allt av ränker och hat. Fyst! Akta dig!

poco cresc.

(Tempo c. doppia)

♩ = 144.

Flickorna

Sopr. och Alt.

När ekorrn dansar på jule-snö, då följer fri'an tätt i spåren. Men skrattar skatan i vårfru-tö, då

(22)

Vår det bröllop bär vå-ren. Se, hur han smyger som en

Se hur han smyger som en räv om-kring. Men vem ska stanna'n och vem ska banna'n

ritard.

räv om kring och gör sej rar och låt' om ingenting Ja, vem ska stanna'n och vem ska ge honom sju frö tu? Ja,

a' de in-te ja' Nå' de du. Om inte du nå'n annan.

(23)

mp grazioso giuocando.

Lal-lala, lallala, lallala la

lal - la lalla lallala, lal - la lallalala, lal - lal - lalla lal - lal -

poco cresc.

mf

Tranquillo. ♩ = 80

24

Scen 2. (Ochlonna in)

(mörkhyst av gryning)

Ochlonna

Tolte

lal - lal - lalla lallalalla lallalalla - lalla - lal -

p dol

dim

p f p

Herr Bo har ännu ej synts till. Nej, mus-

mf p

(lyssnar)

(gläntar på fonddörren)

Ochlonna

Men jag tycker jag hör hovslag.

Jo, där kommer han.

Ar

mf

fp

p

mf

Sudla

annars alting redo?

Ochlonna

Ja, husfru. Så går att pryda er tia

25

Sudla

konungens ankomst. Skola vi vara trynliga då?

Ochlonna

Ja, när jag

säger eder tia. Du, Toste, underrättar männen.

(viskar tia Toste) pp

26

Och vi-da re-dan där-ute. Jag har ett

mp

pp leg.

3

viktigt budskap tia ringet.

(Toste, Sudla och Kvinnorna ut)

(Ochlonna går ordlig och efterkänksam omkring)

Scen 3

(Torte öppnar första dörren)

Torte (utan att inträda)

Han hälsar

Herr Bo Jungel.

mf

fp

mf

(dörren öppen, tills Bo inträtt, stänger den sedan utifrån)

27

♩ = 120

Ochlonna (går konom till mötes)

f

Allo mod. ma agitato

Väl-kommen! Du är ivrigt väntad.

Bo

Jag kunde icke komma förr. Först i morse fick jag tala med Kjartan.

Kung Adils hälsning lyder så:

mf

dol

dd

d

(28)

Un tranquillo, ♩ = 96.

(poco rit.)

Ofredens tid vare ändad.

p dolce

ten.

Vänskap och fred råde nu mellan Majdala-riket och Fornfyl-

ke.

p

♩ = 120

Ochlonna (azuthto)

Vill Konung Gorm det samma sände han Adils sin dotter som freds-pant och brud.

(29)

p

f

pp

Bo (come sopra) Ochlonna

Ja.

Bo

Ochlonna

Bo

Ochlonna

Tror du kjartan vet hennes namn?

Vems?

Dotterns.

Jo. väl. Han nämnde Ir regard.

Hur så? Vad

Bo

(30)

Sade han[2] Att han ej längre hoppades på gynnsamt svar för sin konung då hane[n] an fått helsa varken drottningen eller prin-

p mf

Schlossa Bo

dessan. "Är ryktet sannt att de rest bort[2] Aue[j], de vilja blott ej visa sig. Tin Konungen tala de säkert nu mer eggande ord an

(31)

(continuato / Schlossa Bo (pen trumpa.)

någonsin. Jag vet att han i dag fäst ett hemligt bud till Wo-dyti en. Tin vad[2]

(a tempo)

pp

Irme gards jungfru - mot Wirdos

(piss.)

löf-te att sända till våren — här-skepp mot Adilo.

Ochlonna

Tror du Wirdo är villig?

mf

p

Bo

Ja, han är ung och äventyrs-

32

Ochlonna

lysten och ivrig att vinna Irmegard. Och vad tror du sker om vändorna nu finge ve-ta detta?

p

Bo

Ochlonna

Vem skulle gyppa det? Slikt är ej lätt att hålla hemligt. Men ej hann? Som måste rådas. Rådas?

Bo

f

p

Ochlonna

Förstår du ej faran, Bo? Eller – ser du den Norske med

Bo

vår behag? Vad – manar du?

(33)

Ochlonna

Om prinsen nu blev fader-lös vore du den närmaste att styra för honom. Man säger ock att du yrkar på

fred när du talar med bönderna.

Bo

Alla önska vi fred.

Ochlonna

Ja men på skilda villkor. Gorms ögon ej ro.

(34) (poco anim.) (poco rit.) Andante grazioso ♩ = 100.

Bo

Bönderna måste lugnas. Och det vill jag för söka. Du? Ja, med din hjälp. Ah, är det så jag skall

Ochsonna Bo

Ochsonna (Bo studsar)

vinna Elisivas hand? Nå väl, vad önskar du? Gorm kommer hit om en stund. Uppsök genast Adilo's man och led-

Bo Ochsonna Bo

saga dem hit Sändebuden hit? Men vad ämnar du då? För- må konung Gorm att taga Adilo vilkor. Det gör han

(35)

aldrig. Sin dotter har han kvar! Wo-

Ophelia

lyslig kung. Den ena av

Bo

döttrarna, ja.

Vad?

Elsinor?

Ga- lenskaper! Att ids menar den äkta dottern, prinsessan.

Ophelia

Även Eli- sin kunde behaga honom.

(36)

vivo, (poco agit.)

Bo.

Doppio mov. ♩ = 80

Och med detta skulle jag hjälpa dig, jag som själv-

Du skämtar.

Ophelia

Nej, därtill är min själ för

X (Ochlonna rycker på axlarna)

full av o - ro.

Eller vet du något sätt att möta faran?

Bo

Man måste tala tio folket. Det gäller att få ett

X

(37)

Ochlonna

uppskov. Nå - väl, just därför.

Bo

Men Adils vet att den bund han be gär ker Ir-me-gard. Hans budskap nämner blott

Ochlonna

(38)

Elissio (utanför) ♩ = 144

Bo

"Ko - nungens dotter."

Ah. Nå - manar du

ek - orra dansar på juleons, då följer friarn tätt i spå - ren. Men

Ochlonna

Skynda, gio svar!

(39)

skrattar ska-tan i Vårfru-tö, då blir det bröllop i våren. Se hur han ömyger som en räv omkring och

Vill du uppsöka Majdala-männen och föra dem hit? Ja, men där hör jag E-li-sio.

p sotto voce.

(Elisio in)

gör sej ras och låto' om ingenting. Men vem ska stanna'n och vem ska banna'n och vem ska ge honom sjö för te?

Låt mig få ta- la med henne först. Blott några ord!

Ochlofina

Ens am?

(poco rit)

Scen 4 (Elisio in)

Elisio

(40)

f' intenso tempo.

Bo

Ochlonna

Flälot. Gott. Men gi- man-ga.

God dag, Bo! Är du inte på tin-get?

Bo

Det.

41

Ochlonna

går sin gång för-utan mig. Här kje- nar jag din mo- der. Och för en rin- ga

mf

42

lön. Min dotter! Herr Bo Tun- gel gör os den sto- ra å- ran att bedja om din

Elisiv

Bo

43

Elisiv

Bo

hand. Ett skämt väl? Nej, E- lisiv Och vad svar har du fått? Du må väl- ja

(44)

Ochlonna

fritt. Dit hjär-ta och din klok-het skola väl-ja fritt.

Elisiv

Väl ja?

Det lå-ter som hade jag

(45)

Bo

fle - re fri - are re. Nå - ja, men den an - dre är ju blott nar-ri och list.

(46)

Elisiv

Den an - dre?

Bo

Vem?

Vet du då ej?

Ochlonna

Än vet von ein - fet. Säj det du.

Bo

Jag?

Ochlonna (i det hon går mot dörren t.h. bakgr.)

Ja.

Ta la för oss

båg-ge.

Jag måste se till mitt husfolk.

Elisiv (framtar och lemnar O. några örtpåsar)

Se här, mor.

örterna,

du bad mig ham-

Scen 5.

Ochlonna

ta hos Jö-rund.

Tack!

ritard.

Elisiv ♩ = 92.

(accel.)

Nåväl! Vad skulle du

Andante grazioso.

Bo

båga mig? Först, Eli-siv,

Bo

Ochlonna

Eli-siv, ock mor-fa-mäla.

Med dig

Scen 5 (Elisiv och Ba)

(ut)

mot mamma Märtapor. ett allt för högt ett alltför lyckligt ett outsägligt

Andante mycket moderato

Elisiv

Ba

Ba

Elisiv

mån du ge svar på denna

fråga: finns inter kvar av den tillgivenhet du skänkte mig som barn?

Jo, när jag

(48) ♩ = 132

(poco rit.) più animato (come sopra)

tänker på den ljusa ti - den - du lekte med mig som en äldre bror. Vårt glam för genom luft och ha -

(49)

- gar, gled fram med vin - den över stål-blank is och sjöng med ska - ren under skådens med

(50)

och hjälmrade i kapp med se - lens klockor.

accel.

♩ = 120

più tranquillo.

rit.

men se - dan har vi

51

mycket hänt och mycket ändrats. O den tum vore barn i gon och finge glömma allt mörkt och gåtfullt!

(cresc.)

52

Minns du sådant nu? Vad menar du? Jag a - nar vad det är: Och lonnas dotter får

cresc.

rö - na att hon är av lägre börd än drottning Rignors. Jag sätter al - drig mer min fot i deras tal!

Elicio

assai animato ♩ = 132.

(53)

Bo

De vit-ja hå-na blott ou för-od-mjuka mig. Vad har jag gjort dem? Något ganska svårt:

varhälst du kommer över-gläntser din skönhet prunkes-... san ou vinner

Elisiv

folkets gunst. O det är grymt!

Jag vår ju ej däröfor och ej min mor, som förder hit som fånge, mot din vil-ja.

Bo

(54)

Ja, Elisiv, men om du

vill kan du en dag stå över dem som nu ringakta dig.

Eligio Bo

Hur? Som drottning av Maj. da-larna

Eligio

O gud, vad säger du!

(55) Bo

Kung Adils drottning?

Nej, min!

Svaret till Adils är blott en list. Tills våren skall han drivas från sitt rike och jag, din fader

jarl och mäg, får det en gång i arv och ego.

Eligio

(56)

Bär du på olika tankar! Men Gorm kan leva länge än.

(a tempo)

Vad mente du med svaret till Adils?

(bel canto)

Bo

Bönderna hota med resning och våld om fred ej blir sluten och

fredspant band. Men

f p

Trane-gard är lovad Wo-dylions Kung.

Elisio

Vad? Sedan

f

Bo

när? Sen i dag tror jag.

p

57

För att lugna dem måste alltså du nu inför

Adils män leta

mf

"No-manyons

Elisio

Dotter". Men det är ju ju!

Bo

Adils menar den äkta dottern.

Elisiv

Han nöjer sig blott med en verk- lig prinsessa. Han tänker alltså bort

Bo

Elisiv

du? Som jag? Och drottningen, Irmegard, hoppet: att denna pjunka är för låg för en drottningring.

(poco rit. colla parte)

Bo

Men, Elisiv, jag vill ju

Elisiv

göra dig till drottning. Och varför kunde ej Adils vilja det?

Bo

Han är själv redan konung av födsel

och söker en likställd

59

av full - god bröd.

Elisiv (på Trumpa.)

Ja, så bör det väl vara.

azitato

60

Men åt dig - duger jag aletså?

B20 a tempo

Elisiv, hör mig! Tala ej så!

(Trumpa.)

Fär dats har jag vi-da kring

världen, skådat har jag do vänaste kvin-nor, men när jag kom hem var dock in-gen som du, ungmö och barn,

(61)

fyllig och fin, i skäraste fägring en kristande ros! Att vinna dig blev min ~~skönaste~~ bästa dröm. Så skänk mig även

[Ochlonna in] Scen 6 Ochlonna

Du ett hopp. Elisio Bo Även jag? Ja, som din ♩ = 120 Förlåt mig, Bo, det brådskar. Kung Gorm kan vara här vart ö-gonblick.

far, din —

All^o mod. (agit.)

Du minnes brudet? Bo Ochlonna Ja. Kom väl i håg: det är från Konungen. Och nannet Eli. rio för icke

(62)

Elisiv (poco meno)

Bo

nämnas. Här bor prin- cessan Irmegard sued fostra-rinna. Irmegård! Ifur långt skall detta gyckel kunna

Irmegard?

Ochlonna

drivas? Så långt du vill.

mf

får det dårhan nu

pp

dennn "Irmegard" bör

ständer hu Adils

som hans förmenta

brud,

fö

(63)

Elisiv

Brud-föräre?

vill jag bedja Borm att du för bli - brudföräre. Brudföräre?

Bo

Ochlonna

Ja, med ett stort och vipnat följe som det en kungadotter anstår.

pp

Bo

Ah! vilken tanke! Wirdo från havet, jag från landgränsen. Jo, nu förstår jag!

a tempo

Ochlonna (64)

Bo

Tyst! Skynda! Far-

pp lagato

Scen 7 (Ochlonna och Elisio)

Elisio

Väl! Snart är jag a-ter.

(ut)

Ack

mor, mor, vad är

L'istesso tempo

Ochlonna

Elisio

Ochlonna

Dotta? Kung Gorms, allas vår fiende. Och konung A-dils undergång!

Nej, nej! Bo måste endast tänka på.

poco a poco pri Vrangen.

(65)

Elisiv

animato

Säg, är han dig kär?

Vem?

Bo?

Ochlonna

tranqu.

Ack, nej! Jag visste det. Men

Elisiv

stöt honom ej bort. Låt honom hoppas än en tid. Och

(66)

Con moto ♩ = 126

Ochlonna

(anim.)

Varför? Än kan han göra oss många

(anim.)

(accel.)

tjänst.

Elisiv

O Doora e. viga

räntor. Och

nu detta sällsamma,

Ochlonna (dolce)

vägsamma ärende? Måste de ske?

Ja, mitt barn –

som ett sista för- sök att lappa min

livsväg och din

(67)

upps emot frihetens

Elisiv

Ochlonna

höj - der. Är det för vår skull, och för konungens? Jo, ty hans räddning är vår, och vår as haus.

Elisiv

(68)

Ochlonna

Och du menar att jag - skulle sändas som Irmegard? Säg, vad har du i sinnet. Att draga bort från detta stråvа

(69)

Elisiv

land, så fullt av strid och ränker, hat och hån! Och du med mig - tiu vänligare nejder. Bort här ifrån för

Ocklonna

allt-id? Men när har du dock varit lyck-lig, mor. Så har du bagt i-bland. Ack, det är läng-e se-dan. Och -

pp

mf

70

Det var en fridlös, ångest-blandad lyc-ka, en lustgård, om-krå-lad jämt av hatets espingar, avundens

öd-lor. Nej, al - - drig

Ty den vill den lju-va dröm, jag

71

Elisio

ordlöst nårt i mitten långa år -

Ochlonna

Vilken dröm? Befri -

72

Elisio

else!

Sen tio år har

Ochlonna

Elisio

Ochlonna

Elisio

Ochlonna (dolce)

73

du ju va-rit fri. Vad höll dig kvar? Ett mäktigt band. Kung Gorm? Nej, du. Jag? Ja, barn. Allt gods och guld mig

Kunzen skänkte skulle jag lemnat lätt och blivit arm i-gen och dragit åter till min hembygd, om du ej varit. Du

74

måste fostras och du växte upp. Jag sås: du lo - va - de att bliva vän. Den synen väckte

tolcion.

75

liksom ett påtvsant Dunkels hopp. Av vad? Jag viste ej. Tröst av i dag har jag för- stått min Känslas a - ning

76

Du är be - friarskan. Du skall rädda oss och berga lönen för de långa å - ren av för od - nju - kel -

der. Så viv - den dessa främmande band, så låt oss vända hem till ett land med gladare sin - nen och

77

Elisiv

Majda - - - larna!

se - der. Ja, mina barndomsminnens land, där om jag drömmer om att bli - va drott - ning - mo -

78

Elisiv Ochlonna Elisiv Ochlonna Elisiv

der. hem nur? Ett ö - gonkast kan vara nog! Om om ej? Så vet jag knapp - a - delt vin. Jag

Ochlonna

Elisiv

fattar ej - Tids nog förstås du. Men när han får veta min börd - eller - skall han aldrig -

79

Ochlonna

Ja, när du vunnit hans hjärta helt skall du locande länka hans tankar på; att han själsmant leder dig

Trumpa.

80

Elisiv agitato

Ståka ett grov O alltjämt lögner och svek!

Ochlonna

Du dö som skör-pi-onen blott för din egen gadd.

Trumpa.

Elisiv (för sig, i tankar)

När kärleken begrat, Eli-siv, då får du va-ra ö-ppen och fann. Han skulle då va-ra, sådan jag

(81) agitato

drömt, ej sådan Bo blir nyss upprakenande! Ack, mor, mer, mer vå-ga tän-ka lätta, hur kunna

agitato

f

f

f

(82) Ochlonna

tro vad ingen an- nan tror. Och dessa anslag mot hans land och lio! Bo? Wirds? skitspel är höst, jag

f

mf

f

f

Elicio

vet det väl. Men nu mår det bestas, nu har jag medet i min hand. Mor! En

an-gest gripa mig. det vore löst fri- a, barna- gla- - da li- vet i detta hem skall vara slut för

(83)

Ochlonna

alltid? Hur kän- ge vill du då att det skall rä- ka?

(84)

(Elicio bister i gråt)

Ochlonna (drar henne tillsig)

se- n, mitt barn!

(85)

Gråt ej! En levnad, stör - re, ri - ka - re än den - na går du till mö - tes, om mitt råd har

(86)

Elisiv (i tankar)

Con moto ♩ = 126

Ockolonna

Elisiv

più Animato ♩ = 138

markc. Är sådant möj - ligt? (più lento) Skulle jag kunna? Vad? Vän - na min

f

lycka med svek! Smyg - ga mig in i den älskad - des själ under falskt och stulet namn. Ett namn! Vad betyder ett

Ockolonna

mf

p

pp

87

namn! Två Käll - djupa ö - gon, en vildrosmun, två len - hyllta kin - der, ett silke -

p legato e dolce.

88

hår, en ung gestalt så slank och van som en apel i blom - är icke det långt mer? Och

blickens gyllene gnistra och talets stigande fallande sång och leendets mjuka gropar och skrattets silver - ringningar

89

Vad är väl mest det - ta ett namn ?

Ack, den vore hög - ben - bunden i älskogs - trånadens

90

gärn, han söger ett namn som ett an - nat, lyder blott hon den ömma klang som ö

med sin fäg - ring lärt

honom skön - - - hetens trol - - dom - makt.

tranquillo ♩. = 80

Elisiv

Du ser med en moders ö-gon, han med en främlings- - (agit.) O gud! Mötte hans! ♩. = ♩ (= 80.) Nej, nej! Jag kan

Scen 8 (Gudin in)

♩ = 88 (poco agitato)

Ochlonen

Vad är det? Kommer konungen?

Gudin (anslår)

Nej - men drottning Ragnar och prinsessan!

Elisiv

Drottningen!

Ochlonen

Drottningen!

(92)

Elisiv

Drottningen!

Och Ingegerd!

Ochlonen

Och Ingegerd!

Flit?

Det blir då oppen strid tin sist.

(poco allarg.)

Men jag är

Scen 9. (Fonddörrarne slås upp: Drottningen och Irmegard in.)

Can grandezza (quasi alla polacca)

(Gudrun ut)

♩ = 80

re - - do.

Fur-stinnorna må träda in.

Drottningen (i dörren, till en tjenare utanför)

Skall oss i tid när konungen nalkas.

Ochlonna (går dem några steg till mötes)

Vilken ovän-tad å - re! Så högbor - - na

93

Drottningen

kvinnor trädde aldrig förr under detta tak.

Den äran bjudes gästen ej för rovskull. Rikets

(94)

fara tvingar oss att bortse från allt skilt groll och rå - ka råd var hälst det står att finna.

(Ochlonnas jakar) Ochlonna

Konung Borm kommer hit i dag att höra - sin ..... väninnas mening.

Och varmed kan jag

Drottningen

(95)

Hjena? Med att råda detsamma som vi: Kamp och se - ger. Blott där finns räddning.

Som var alltid skurvligt hård- åren ha ej gjort honom vekare. Brista kan han, aldrig böjas.

mf f

Måste han nu ge vi-ka för folket, krossas hans själ, går han under, blir värre än död. Och om han ej ger vi-ka,

(96)

Ochlouna

mfp f mfp

reser sig folket i vrede. Då gäller det krona och liv. Nej, icke om vi segra mot Majdala-kungen. Och

Ornegard

3

mp f fp f

97

nu få vi mäktig hjälp: Vir - do av Wodyllien har lovat gå i ledung med

mf p

Ochlonna

sina skepp mot Adils på bemma gång min fader rycker fram med sin här. Men han får ingen här, bönderna

mf mp

Drottningen Ochlonna

vägra att följa. Och med de tre - hundra i sin livvakt mäk - tar han ej mycket. Det gäller blott ett uppskov. Kan

p mf p fp

(ironiskt)

(98)

måste tala till folket, ej sant? Och visa hur förvisk dess fredslängtan är. Man måste söka elda dess hat till

Irmegard

Kamp och te-ger.

Ochlonna

Han I dö icke hört vad vår ber på

Drottningen

Bönderna

(vänligt)

låta kno-ta. Det gjorde de nå ofta. Men nu är mättet rågat.

Ochlonna

(99)

Och därför vill jag råda till fred!

Irmegard

Hurn? På Adils vilkor?

Döttringen

Hurn? På A-dils vilkor?

Ocklonna

På Adils villkor.

Irmegard

Jag skulle bryta mitt ord

till Kung Hiärde och

älska en annan?

Ocklonna

Konung Gorm har tvänne döttrar.

(accel.

100

Irmegard

Elisiv?

Döttringen

Elisiv?

J.

Ha ha ha ha!

Dr.

Ha ha ha ha!

Ja, hon är visst också

Konung Gorms

dotter. Man kenne me-nar nog ej Adils.

101

Dr. Ha ha ha ha ha ha! Dr. Jag tänker han önskar en drottning av äkta börd.

Ochlonna Och varför ej?

Hårdven känner mången

Drottning av börd Bedan som min

Dr. Sanna, mena Elisnos är ju ändå samre.

(cresc.)

Dr. En träl-born drottning! En fiske-gos-sen! Ja, med en rå-dan stegrad kän nog Adils

102

(poco animato)

E. pp O gud!

O. pp Du hör, mitt barn. För- står du nu ved som måste ske?

T. p Ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha!

dr. eg. gro tre fortsatt strid. Ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha!

p F accel.

(poco rit.

E. O gud! Är jag då så u-tvel? Är blotta tanken en så gräslig skymf?

O.

T.

dr. più lento, col canto

ff p

Agitato ♩= 116

mf p

Agitato Flon? O... omöjligt! Vilken tanke!

p cresc. Flon? O... omöjligt! Vilken

♩ = 88

(poco rit.) Come sopra (o poco più)

(103)

Sop. Mor, jag ger det! O gud, så jag då så u - rel, ja så

Alt. Hav tack, mitt barn, och fatta mod! Allt går nog så bra som vi bäda

Ten. Ha ha! Ja, Elisius är ju ändå sämre. En träl-born drottning, en skälm-

Bas. tanke! Ha ha ha ha! Vem kunde tro att sådan stolta planer välo - des i Lotten

(poco rit.)

f mf fp

u - rel? Är blotta tanken en så gräslig skymf?

(till Ochlonna)

Ja, jag för-

hoppas.

Du hör: des måste

ske. Des måste

bo - ren!

Ja, med en så - dan skymf kan nog Atils eg - gas till förbaatt

hus! 8 Dock de - ras stra - van kan ju en - dast främ - ja vår e - gen plan.

104

(under sig stolt till de kungliga)

E. står.

O. ske!

T. Skrid

Dr. v. Ha ha ha ha ha ha ha!

E. Så hören I dom nå- nen och kran- - ken oro så djupt. Jag är

mf

E. född av en kunglig, viljestark fader, en ädelsinnad och öm moder. Så mände det blodsarvets värde

105

E. nu vardt röjt. Kan det upp- - tända kungablods hjärta så att man ej frågar efter mann och

upp cant.

Ochlonna

J. Dr.

börd, då är hedern vår och skammen e - der. So - på, mitt barn, inga hårda ord!

Ha ha ha ha ha! Ha ha ha ha!

pp

106

(Drottningens tjenare.)

Gå, klädd dig i din ridtids dräkt! Träd sedan in när jag kallar.

Tjenaren

Drottningen

(Tjenaren ut.)

Ochlonna (överraskad)

Ko - nungen mal - kas. Gott, vi dröj - ja än en stund. Konungen väntar mig hand och ett

(107)

Drottningen

Ochlonna

finna sin drottning och dotter här? Det tror jag ej. Då fruktar jag att hans vrede väcks. Här är han van att tala

pp sempre

Drottningen

(108)

Ochlonna

utan vittnen. Haka!

Det tycks mig troligt.

Men — nu stöd hans tycka på opel. Vår - nas den på

detta sätt på önskar och jag att I dröjen.

Scen 10 (Fondörrarna slås upp: ute vårvinter, aftonskymning.

♩ = 80

(come organo)

pp

p dolce.

(109)

Blosso bäras in och fästes i väggarnas ringar. Ute i salen ses husfolket uppställt för att mottaga konungen.

poco animando

poco più

= 88

(Odalonna får syn på Kung Sigurd, anar ofärd)

(110)

(Gorm in)

= 100.

(Gorm stannar)

Gorm

Skymor här? Och Tornegård?

= 100

111

Ochlonna

♩ = 126

Hur oleare jag tyda den synen? Som tecken att vi enats har om en bön till vår Ko - nung: Kort och olenbar

som accel. Animato

mf

(poco rit.) Più tranquillo

Corno

♩ = 108

3 3 3

blott vare den fred kun går att sluta med Stils.

Flm! (sfent. . . . .) più tranqu.

Goda ord! Klingvalande ord! Ja, tådana Kom jag att

pp p mp

112

Ochlonna Corno

Nora. De mötte mig redan på vä - gen som varsel. Klar Bo-? ja, han hade kräft - man

(poco cresc.) mf

Ormegard
Elisiv

Drottn. Ah! skall det gå så? Tro?

Hanna vocke förtälja ditt råd: att tända Eli-sio om Ormegard. Som Ormegard?

Ah! Skall det gå så Tro.

(p sempre)

Ja, som

(113)

T.
Dr.

Eli-sio förstår non mog ej

pp

Ha ha ha!

Gorm (menande)

Han förtalde mig

Ochlonna

mer. Ja, ja,

tänkte blott: ju större följe, dess mera

Klonska.

p anar

Gorm

Sveder. I sanning, ditt råd är

ypperligt. Ett bättre hörde jag

ej på ära-tal.

Han kunde

(Han viskar Gorm tala halvhögt med mezza voce)

(114)

p

pp

poco cresc.

Ochlonna och drager sig utom hörhåll för drottningen och prinsessan. Dessa lyssna spänt och uttrycka sin mående märkbart av

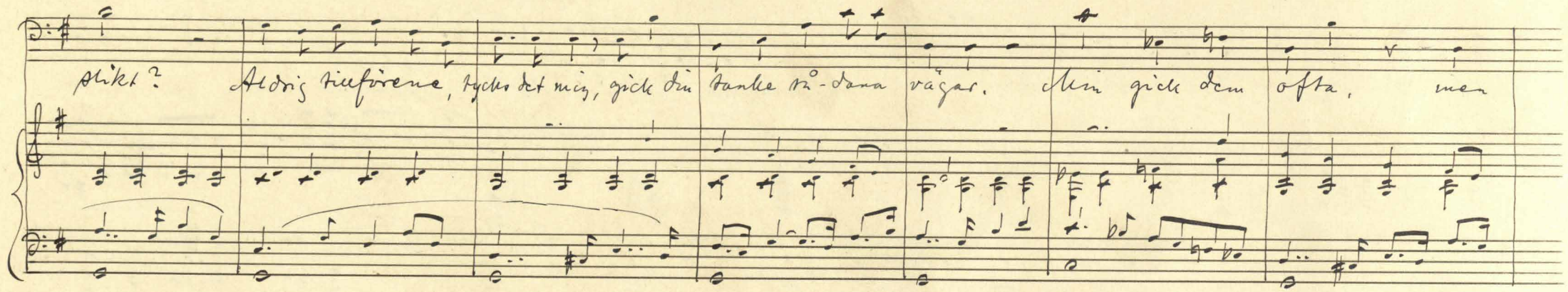

(Gorm förtrolighet gentemot Ochlonna)

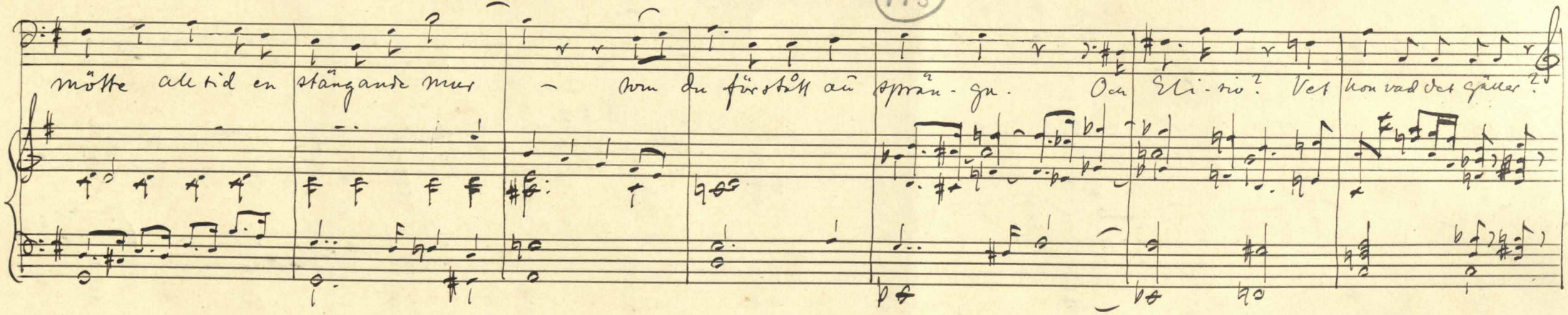

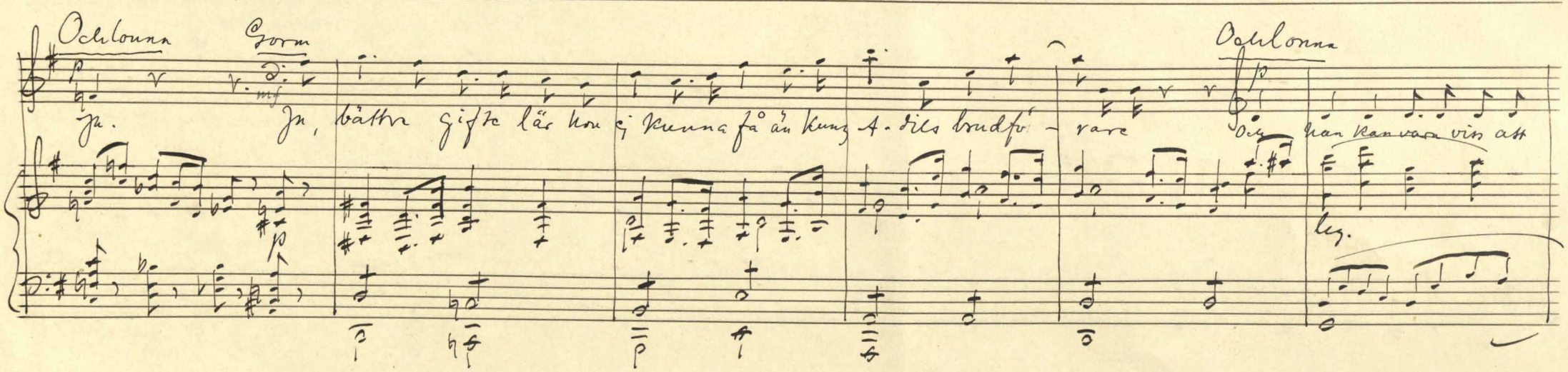

116

Borm pp

Ocelonna

Borm p

bruden vaktas väl. Du åmnar följa henne? Ja, under vann av prinsessans amma. Även

(Donna replik uppfattas av drottningen om prinsessan)

Irmegard drottningen (halvhögt)

117

Ocelonna (något oroligt)

ppp p pp

Ja Känner lust att draga dit ned med mina knektar. Aha! Du förstår ja. Är det nödvän-

(Drottningen och prinsessan bora nu ej känna något av samtalet bli allt tydligare uppfattat)

Borm (pp, närmare Ocelonna)

digt? Du förstår: Bo Kan ej vara en-sam om allt. Men innan vi nå fram, vill jag förkläda mig och kom-

(118)

Con moto agitato. ♩ = 152

Drottningen

ma som simpel Knecht.

Ej drogo vi hit för att hedras, men häller ej för att nå - nas.

(119)

Kom, prinsessan! Vårt mål är nått.

Här ha vi ej mer att gö - ra.

Ochsonna (sakta till Gorm)

Jo bön - na - för folkets

(120)

Gorm

skall.

Du har rätt. Dröjen!

Skjaldala-män - nen äro strax här.

(poco più tranquillo.)

Drottningen

Vad kunde vår närvaro gagna

(121) Moderato d. = 63

Horn

Bönderna skola då lättare tro och låta sig lugnas.

Det lär ju ha för-

trutit den an sände-männen an-nu ej fått se eder.

Drottningen

Skola vi lämna

(122) più animato

Horn

motta-ga deras hälsning? Endast

du

d = 76

här vid min sida.

(d. = 96 vivo, parlato)

Irmegard kan

Più largo
(♩. = 60.)

accel. ♩. = 72.

(Ochlonna ger tecken; husfolket, utom Taste,

hålla sig dold bland kvinnorna.

Ochlonna,

låt Kalla in din husfolk!

Jag

non leg.

p leg.

samlar sig så småningom i kallen.)

mezza voce

hop-pas de la-ga att vad här säker

blir sport vi-da omkring bland folket

te

tyg

pp

Scen 11.

Alla marcia
♩ = 108.

Manskör (gradvis, för varje strof något närmare,)
(vakom scenen, unisono

- dorna

Nå kungarna

Kivas och jarlarna plats. Vi

vilja ej drivas som öken på kapplöpnings-

♩. = 72.

♩. = 108

pp

morendo.

(124)

(Soli)

Manskör

Gorm 3

Ochlounn

Gorm

Vad är detta? Bönderna som komma. Vad månde de vilja?

heden. Att herrarne åran, men freden åt oss!

Ochlounn

Förviso hö-ra vad svar konung Adils skall få.

Gorm

Ha ha! Då komma de läglig t. Herr Bo och de främmande männen

Manskör

Vem männer oss fe-gn? Blott dåres fråga!

Vi ä-ro de te-ga. Vår

pp

p

(Torte in)

Torte

(Torte står ett ögonblick väntande. På ett tecken av Gorm går han åter ut, efter att ha låtit Bo inträda.)

(125)

rida in på tunet.

Manskör

valplats är åttan om kö-gen. Vi hämda med lien och plo-gen vår malet.

pp

p

Bo

Konung, sändemännen från grannriket å-ro här på din kallan.

Manskör:

(ligt närmare)

Vill någon oss tvinga, han valde sig väl.

pp

p leg.

Gorm

Det tycks mig att jag hör fle-ra däcute.

Då svärden vi svinga mot

Bo

Ja - ett rykte her spritt sig, man vet ej rätt hur, att svaret tre A-ttils skatt ges här i dag.

Det är lotta de

våldet av vem det än val - las och vr-pa: ej borde nu hål - las för träl!

126

mf

nu tåga mit att få höra.

Gorm 3

Bära de vapen?

Bo

Ja och

Gorm

Oss mötte de bålde med list och försåt. Vi tego och tålde. Nu

p

pp

p leg.

(127)

Bs

Blir ej o-volis, Konung!

Corn

Ännu har intet blott. Vad är det? Säg fort.

Bs

p

Se fort

tryster vårt långmod ouni-der. Nu gå vi tiu öppnare stri-der. Framåt!

accel.

J.

Emund!

Buda

Prinsen!

Corn

mest sig som gisslan prins Emund. Emund!

(Corn) pp

Ins fattas ej. hur är detta möjligt? De togo honom plötsligt, under lek, ute i

Bs

Kl.

Prin-sen!

ff

fp

fp

fdf

p

(128)

Gorm

skidvackarna. Och knektarna? Vakten? Du själv? Har ingen vågat befria honom?

Bo p

Jag tänkte där-på, men vägde för

så kungarna kivas om jarlarna

f f f ff p fp pp

Cresc.

fåren: Så i redo förbi höllo två honom fast och den tredje — satt spjutet mot hans bröst.

Gorm

Å verlingar!

slåss. Vi vil- ja ej di- vas om å- ken på kapplöpningsbe- den. Åt herrarna är an, man fre- den åt

poco cresc.

(129)

Ni- dingar! Ett ris är vass! Men jag skall- Gorm, giv det svar du be- stämt om alles bliver gott- väj, vid

Oktolonna

oss.

Vem nämner oss fega? Blott slåvars språk. Vi äro de tegn. Vår

Gorm

f mf p pp

130

Bo

(Gorm kämpar med sin vrede)

Bo. Sän - de. Guden vänta.

G. Händen och min te - - gar! Intet blixer gott förän -

Manskör. val plats är åkern och lo - gen. Vi hävda med lien och plo - gen vår makt.

Gorm

Välan! För

(Bo ut)

in Lem!

Manskör. Vill någon oss tvinga, kan valde sig väl! Då svärden vi svinga mot

(dörrarna slås upp: Bo, Kjartan med följe in)

våldet, av vem det än val - las, och ropa: ej bönder må hål - las för

Strax. Scen 12

(131)

Som

(helt nära)

Mans röst

Oss mötte de bålde med list och försåt. Vi tego och bådo. Nu bryter vårt långmod ut i ord, nu gå vi tio öppnare

Jag hel-sar eder, Magdala män!

strid-der. Framåt!

Miss svar på eder Herres budskap lyder så: Fred och förlikning önskar även jag och tio underspänt därpå

(132)

Se på Ochlonna, som gör Sadda en blick.

Ta-ge han min dotter tio återta. Hon skall själv bekräfta mina ord.

Denna går ut, förg. v. och återkommer strax med Elisio m.fl.

Scen 13. (Elisio i följd av Gudar och några tarnor. Porm för Elisio fram)

Porm

Här sen I Fornfylkeskonungens dotter

pp

Kjartan

(133)

Glädje fyller våra Kjärtan, prinsessa, när det nu lie dist för-unnas oss att ska-da

p cantabile

(134)

des vänа anlet vars änne konung A-dils beder att få smycka med en efter-trådd folkfreds skim-rande löf-tes-och

mf

Vård - ec - - - ken, haj - da - larnas drottningstro - - na.

Elvira

p

Tagen mitt fack,

f

mf

f

135

p

I ädle herrar!

Het - - ten Konung A - dils min längtan är det, min strävan skall bli - va att stå honom

p

pp

dolcis.

136

p

Vi när vad vackrast han ve - - - lat skall vä - ra från dröm till dåd.

Kjartan

p

Så gören I ej, följe när vi

Gorm

nu draga hem? Nej, Östen är min dotter än ej redo. Utstyrseln fasvar väl ock någon tid. Men i

Manskören (utanför) (Några)

Hur må vi nu bäst föra fram vårt ä-rende?

(andra)

Vi må bedja en av tjenarne gå in och måla konung

(137)

Kjartan

Gorm (Forts in)

sommarens förste dagar kan A-dils vänta sin brud. Och vad säkert tecken given oss på de sta löftes helgd? Vad?

(några)

Gorm att vi vilja ta - la med honom. Du gamle, gå in och bed Kungen komma ut.

Forte

Gäller ej mitt ord? Herre konung, ditt rikes ting-män bedja att du måtte träda dit ut. De hava något att säga dig.

(några)

Tag gossen och lyft honom upp nu

138

Gorm

Jag hade och något att säga Dem.

Kungen träder ut.

Men gott! Detta vore bekvämt. Följen mig!

(Några)

Prins, kom väl i håg vad du skall säga, när vi

(Gå, följd av Kjartan och hans män mot fonddörren)

Scen 14.

(poco più largo)

Hans

Rören

(Alla)

lyfta dig upp mot din fa - der.

ja, prins,

ja, prins,

Kom väl i - håg

kom väl i håg

vad du skall säga!

vad du skall säga!

(Kungsmannen trycka när dörren öppnas och

accel.

agitato

Gorm och Kjartan träda ut i salen. En man i deras sällskap lyfter upp prins Emund.)

Emund (en barnröst)

Fader, giv oss freden!

(Trangsidde)

(139)

Ob. Comm.

Soda

Tenor

Kl.

Kör

Tenor

Mann.

Kör

Kommung, giv oss fre- - den!

Kommung, giv oss fre- - den!

Kommung, giv oss fre- - den!

Kommung, giv oss frg- den! Kommung, giv oss fre- - den!

poco più tranquillo.

♩ = 100.

@ Comm.

Fornfylkers bönder oss odalmän!

(poco rit.)

♩ = 100.

mp

(140)

Alla haven I gjort som begit mein för oss gisslan och lockat detta barn att föra oss fra- lan, blott för att mörda

dim.

svinga mig. Ty veten: vad I önsken har allaredan skett. Det kunna vittna de män som här stå, Majdala-konungens

141

Skjartan

stända bud. Ja. Forn-fyst-kingar: Detta är sannt. Eder konung har lovat att hålla fred och

pp

pp

giva vår konung sin dotter tre äkta.

mp

p

poco animando

(Ochlonna, i förgr., vinker Gösta åt sig)

Ochlonna (talet)

Sopr. Alt.

Bl. kv. och Mans-

Kören

Hell, konung Gorm!

Leve konung Gorm!

Hell och leve konung Gorm!

Hell och leve konung Gorm!

Låt kjärtan veta innan han far

Hell, konung Gorm! Leve konung Gorm! Hell och leve konung Gorm!

ff

f

p

Gorm! (col canto)

pp

(Gösta jublar, går. Gorm, med Edmund vid handen, åker in)

Gorm

vad här vi sport om Ws-dyli-ens kung.

Och nu må vi tå-ga tie-ba-ka.

Tids nog, tänker jag, skola de röna, vad lycka bor

mf

poco agitato

♩ = 80

accel. . . . . ♩ = 100

mf

f

ff

pp

(alla marcia)

Ochlonen

Kommer av detta. Vill konung Bore ej mera upp i Kog-hatet?

Mans-kör

pia tranquillo

För-troningsöl skall väl dricka av gillesbord stå

(på avstånd)

Vill någon oss

redo att bära in.

(Gorm)

Nej, tack! Slikt slicker icke min kost i dag.

(markerad)

Farväl!

Mans-kör

svinga, han vekte sig väl. Då svärden vi svinga mot våldet av världen att

väl-las och ro-pa: ej bönder nu hål-las för

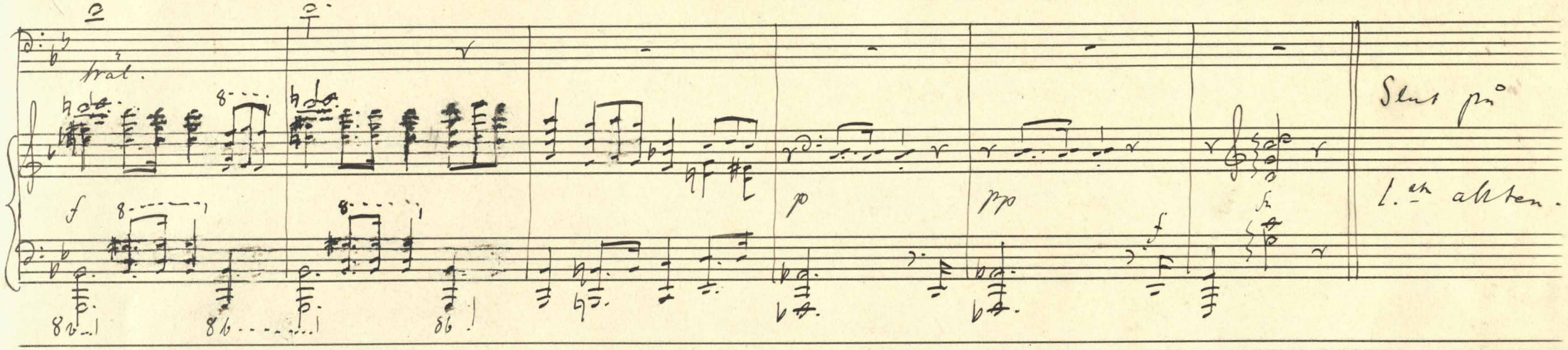
2
2
trat.
f
8va
8va
8va
p
pp
f
f
Sust pno
l.os altos.

HOLLS ONE GLISTA

ЗИЕТ II

Z/50.

1943
2418

II 1.

I/50.

KUNGL. MUSIKAKADEMIENS BIBLIOTEK STOCKHOLM

[W. Peterson-Berger]

Adils och Elisiv

II.

* 1943/2418

Adib ou Elisio

II.

Com muito gajo e gracioso.

♩.=72

f

mf

p

f

(1)

mf

(2)

mf

f

3

pp f

> p leggiero

Förhänget öppnas sig: Tunet framför Kung Adils sommargård.
F.v. Husets ingångstrappa.

Scen 1. (Adils och Hjartan, gående fram och åter; i
Seved, stående på trappan; Hovet vid dörren.)

m.d.

p

f

Seved

f

Så beder jag Eder alla, herrar och fruar, tärnor och svenner, att icke störa för vida omkring utan stanna i

mp

(4)

gård eller granskap. Förebådsryttaren tror att prinsessan är här en stund efter middag, och solen går redan

ned åt. Alltså, när spejarens lur manar från Vårdbergets topp samla sig alla kist igen

(5) (Kroppkket skingrar sakta
åt olika håll.)

Kör (kroppkket) Malet gnolande

och göra som sagt.

Soprn. Alt. Nu bjuder li - vet si - na

Tenor Bas Nu bjuder li - vet

sempre

Scen 2. (Adils och Kjartan inne)

(Kören utanför)

Kär! — Nu bju-der li - - vet sina sö - - ta si-na söta kär - nor åt den som djärvas de bitt-ra ska - len

(Kören utanför) morendo

kro - - ssa. kär - nor ska - len kros - sa —

Adils

Där-för, hoppas jag, skall hon förstå varför jag bry-ter nö-vick sed och ej ri-der hemne till mötes. Ach, skall då

Kjartan

detta ri-ket ständigt hotas av fi-ender. Allt som är till no - tas av fiender. Upp ur

(7)

cresc.

o - ro, fa - ra, skräck, stiga livs - örtens stol - ta - ste stänglar, med roten i mörk och

pia p

pp cresc. poco

m. s.

mf

f

p

(kan även uttöras pp)

(8)

tår dränkt mull, men med brun - - nande kro - - nor i to - - len.

mf cresc.

mf

f

(ff f)

mf

Adils

Kjartan

Striden bör alltså aldrig sluta? Den föder ständigt på nytt likasom fre - den.

pp

Adils

(9) Kjartan

Adils

Och hur föder freden?

Genom se - - ger.

Vad är då din dom över mig som vill fred

och ic-ke har segrat.

Kjartan

Skönare se-ger vet jag ej än den över högmod och vrede och rädsla för världens

(10)

Adils

dom.

Hur säkert! Det flydda, jag vill plåna ut, gör rotstånd som hade det egen

11

vilja. De lån - ga å - ren av hat och våld likrom klamra sig, suga sig fast vid mitt liv när jag

m. s.

12

bjuder dem följa min kri - gi - ske fader i gra - ven. Så stiga med ens dessa ny - a moln ö - ver den synrand som

13

Skjartan

nyss låg så blånande klar. Vad har jag gjort denne Wirdo? Nu då talrika örlogsmäckor

ad Gibitum

vakta de stränder som redan i dag skola helsa din fredsfurstin - na,

för jag väl uppa vad jag vet om ro -

(14)

Adils

Kjartan

dy - liens kung.

Och det är?

Man sade i Forn - fylkja: han ock nar gitjust tio

Ir - me gard!

Adils

Kjartan (15)

Ah!

Varför teg du med detta?

Jag tänkte: kung Adils vill endast freden.

Er - far han nu att dess vårdtecken blott bring-ar nya fejder,

avstår han kanske från vårdtecknet.

p

pia p

16

Adils

mf

Och detta ville du ej?

Kjartan

mf

Nej ty nu vet jag att Adils lycka är Irmegard.

pp

p

17

Kjartan

Adils

Hon, jag bad om dom fredspant skulle alltså blott Kunna vinnas som segrarens byte?

p cresc.

mf

Kunde ej

Därför, Konung.

Kvinnor

espress. (tranqu.)

18

fände noz ofta-re ve-dräkt an mäk-lade fred. Men denna är ej som an-dra.

den korta

pp

19

f dolce

Stund jag säg henne gjor-de mig viss på en sak:

med hen-ne dra-ger en gusare

pp

mf dolce

tid in i min ko-nungs kasad och liv, skulle det och kosta några värdshugg än att röja den

pp

mf

p

mf

f

p

Scen 3 [Intermezzo av Kockar, Kökspojkar och Drängar som instrueras av en kavalmästare för dagens fest.]

2. [Adils och Kjartan ut]

väg.

Aua marcia. ♩= 120

f mf p f

8

8

(20)

cresc.

f

8

Aria nr 2. Scen 4. Adils, Kjartan åter in.

8

p

p cresc p

Adils ♩ = ♩. (come prima)

21

Och du menar att den som vill nämnas fredsälv gi bör akta det löjligt och läga an gå i kamp om en Rivinna

pp

mp p mp p mf

Kjartan

[poco rit.]

han gi ens kar sett. Kvinna, jag fruktar att när du fått re hemme går du med fröjd tita nya fejder.

p mp mf f

Adrio (22)

Hur vore det möjligt? Löf-tet, min moder, den oför-gät - li-ga, fick i sin dödsstund, löftet att

löf-tet att nån jag blev Ko-nung än-du o - fre-dens tid, det bri - - der än-nu med samma

(23)

makt som när jag gav det som gos-se. Men just det kan kräva den kamp vars pris är prinsessan.

Kjartan

(24)

April

Ja. Och den tanken vil

Kjartan

Adils

döda all fröjd över mötet i - dag.

Du har ej rätt henne att

Konung.

Alla dina visors ombytande!

(25)

Sken är mest vad ögonen re - gar

hjär - tat för - nim - mer är

me - ra

än hjär - tat är

Perl

Vi = (Akt 18)

Kjartan

tvek - samt om flyggt i tid dom

om vill så tid till be - sinning.

Kung Adils är ung,

känner icke sig själv, bor sig å. ga en gammalmans hjärta. Det vittnar väl blott att Kär - le - ken ännu ej hälsat och

Ped

in - stag där - i. Kärleken! Åh. ta hörde jag ålder och visdom nämn - na den en

Ped Ped

hjär - la - ös, som slås med blindhet sin of - fer och öpp - nar dörren för alla fa - - rer. I sådan

Kär - lek, äl - - skops - kärlek lig - ger ju o - - fri - het; vil - jans och hankarnas tvål - dom.

Kjartan

Kung Adils vill alltså ej älska sin dotter inc.

Adils

Jag vill hålla denne kär som den kä - ra - ste vän, men ej; lig - ga i stof - tet och stam - ma.

Kjartan

Hon skall min - na mig mitt om mor, icke slå mig i bojor. Ske dig, konung,

Adils

Kjartan

på som du säger — fastän — Fastän? Du borde dock även önska att pröva livet och

m.s.

= de.

(26)

Kjartan

dess skönn tanker, de lekinga blåa allt för klent i en tårarnde

ung - lings man!

27

Vad vet den som är ej druckit av livs-festens hetaste Brygd?
pp cresc.
f
Som ej bräuts av dess lust eller kvalts
mf
mf
mf

av dess ve!
p
mp
28
Först i ålderdoms-glöden röjes sig blodets verkliga, vår-ens-dets djup-paste kraft.
pp cresc.
p

Adagio
29
Förr dock ligt! Näs-hälst människor tala om kärlek, hör jag likvarm tränne tonen.
mp
p
pp
p
Samt och

30 Kjartan

falskt, som skära dig, skälva och stri - da.

pp

Din själ är ty - hörd, konung. Ja, så är det: sannt för en är

p

31

falskt för en annan. Men än - dock gjun - ger vart al - skan - de hjär - ta som va - re det värds - - att -

- tets röst!

f

32

A - ven dig, min konung, bidar Jatta

p

un - der.

I din sjal, ditt un - ga blod slumra djupa Kraf - ter.

Kanske innan dagens sol

pp

33.

dyket i väster - vå - gor,

ljuder för dem en trolsk donston,

Florn bakom S. coulissen.

ett maningsrop: vak upp!

(ler, rekar mot borget)

Spejarens fackla!

Ironegard

nal - kas.

Scen 5. (Hovfolket samlas sig åter. Kjartan och

(L'istesso tempo)

(Adils går in i Rosengården)

Hrn
Vc. Ac.

inf

mp

34

(Adils bröder åker ut på trappan, omgiven av sin rikes främste)

Hrn
Vc. Ac.

p

f

f

Hrn
Vc. Ac.

p

fz p

35

(Adils ihkläder krona och mantel)

Horn in B.

mf

Horn in C.

f

36

Horn in B.

p cresc.

Scen 6.

En budbärare idar in fr. h. förgr.

Adils (stiger ett par steg ned)

Budbäraren

agitato

Ser jag rätt? En bud från havet!

alla marcia

Vad har du att mäla.

Se - ger,

Orkestret bakom scenen:
(Jung Adils musikanter, som ledsaga Elisiv med följe.)

m.d.

(bakom scenen)

(37)

Adils

Budbäraren

herre!

Fiendens skaror ha vänt sig till flykt och styra mot nä - der för fur - la segel. Och våra? Några stan - na ännu på

Bakom Scenen

pp

Adils

Budbäraren

Adils

vakt. Klart alet segl - ar hitåt. Nås kunna de väntas? I natt eller ti - digt i mor - gon. Det budet kom - mer i

rätta stun - den. Så får di den fred jag bju - der mitt folk än - dock ett skimmer av be - gär. Flav. tack! Jag straxt

Scen 7. (Musikanterna in, ställa upp sig vid ärceporten och fortsätta att spela. Elisio mellan Brian och Bo, alla tre tätt hast, följer efter, ställer i mittbågen.)

lo-na dig, man. Vederkvick dig och vi-la dig.

mp

Tranquillo. ♩ = 76

8 Unga flickor (Sopraner)

8 Ynglingar (Tenorer)

gå fram mot Elisio.

Bl.

kör

Sopran:

Tenor:

Baryton:

ritard.

p

Nu hjälper

mf

vi vet vi ut - ur

Klar - ror att den som

mf

djärvs de bittra skal-len

Kros-ta. Som

vrigsel-lyckt ska-ttanjeger

magyar stå som vi-ta

bröllops-

tär - nor.)

Oca

magyarna, de stå som vi-ta

bröllops-tär -

dolce

än-gen bre-der

ut sin mjuk-ka flossa

men a-ne-mo-ner

och ra-munkla-ns stjärnor.

Bruddansar stå - nu

- nor.) Och ängen breder

dolce

upp ur sko-gens mörka

rym-den leka

sil-ver-mygg och

tjär - nor. Och

ha-vet skär-ver

Och havet

39

Adilo

Var lyn-dets fröjd som log gen o - ver lan-den. Var -

vist i händer hugfäst va - re den

Sigurd, kon - ung ös - ter - ländsk bro - dra - gen lyc - kan in i A - dils hal - - lar.

(poco più ♩= 80)

Stund då en fram-fusk-ter ko - nungs - dot - ter som

brud dragen in i maj - dala ri - ke. Ir - me - gard,

40

poco più animato

♩ = 92

prinsessa: Härligt och stolt är din ankomst varstad: blott fred, men se — ...igar bringar du dig

Ped.

(poco più ♩ = 100)

lyckliga bruden. Ty vet: just nu nödvändig det bud, att en fiendehär som på fabrika skepps ville

mp

41

valkas mitt ri-kes kuster har gri-pits av frukt-tan vid sy-nen av min här om vänt sig tid flyktet.

♩= 92.
(tranquillo)

42

(går nedför trappan och fram till Elisio)

♩= 84

43

(Elisio hjälper av kästen, kelsar vördnadsfullt)

Adils (poco sosten)

Kär- kommen, min drottning!

(kysser hennes hand)

Con moto ♩= 104.

(sid. 32)

(Helsningsceremoni och presentation)

Vi=

Se nästa bild!

(Adils far segnar på den förklädde kung Gorms) Adils

En stolthig kämpe, den gamle dar! Trots dråkten tycks han en hövding. Kolning

Bo

Gorms gamle di- och vapen- broder, Björn, nu i prinsessans tjänst. Kung Gorm bas mig helsa. Tack. Och här prinsessans amma, Ocl-

Gorm

Adils Bo

lonna. Det namnet bära kvinnor i mitt rike. I detta nejder är jag född och fostrad. Så var välkommen! Och

Adils

Ocklonna

Adils

= de (44)

(Adils. Elisiv och hennes sist skrida över scenen från aosporten

~~välkomna alla!~~

(Båda orkestrarna.)

♩ = 100

mf

(45) ♩ = 84

Tranquillo.

lik trappan, vid vars fot glaser hjuden vin i guldbägare) Adils dolce

mf

Dig följde sommarn in i detta land. Så följe han dig

p

mf

riten.

Adils. rit

pp

mf

(rit.)

ritard.

nu in över krö - nikeln kring detta hem, att stanna där: bådas våra sin - nen och strå la an - nu i väl ålders

pp subito

mf

46

(Adils och Elisiv komma välkomstdrycken. Fortsätta därpå uppför trappan.)

f

kört.

f

mf

p

♩ = 100

pp

p

47

Elisiv

Vad sköna land

Adils

är ej sa - gers!

Kom då hit

Svalarne på an - dra sidan!

Där ser man ha - vet blå - na strut och

p

mf

Scen 8. (Sorn och Bo. Odalmna furstinnet hypsmantz)

Bo (allvarsamt halvhögt)

Sorn (i samma ton)

Menna wirdes flygt, den är väl blotten list? Säkert. de bäst bemannade skeppen smyga sig nog in i någon vik, och den

(48)

Bo

Sorn

lönligen landsatta fiären tågar hit. Men Adils här kan väl å-ven väntas? ja, dittför gäller det att skynda. Ju

Bo

Sorn

(49)

Bo

mer vi hinna göra i kondom och stiltet, dess bättre. Skyn nu i natt? ja-innan Adils får någon varning. Hur skulle han det?

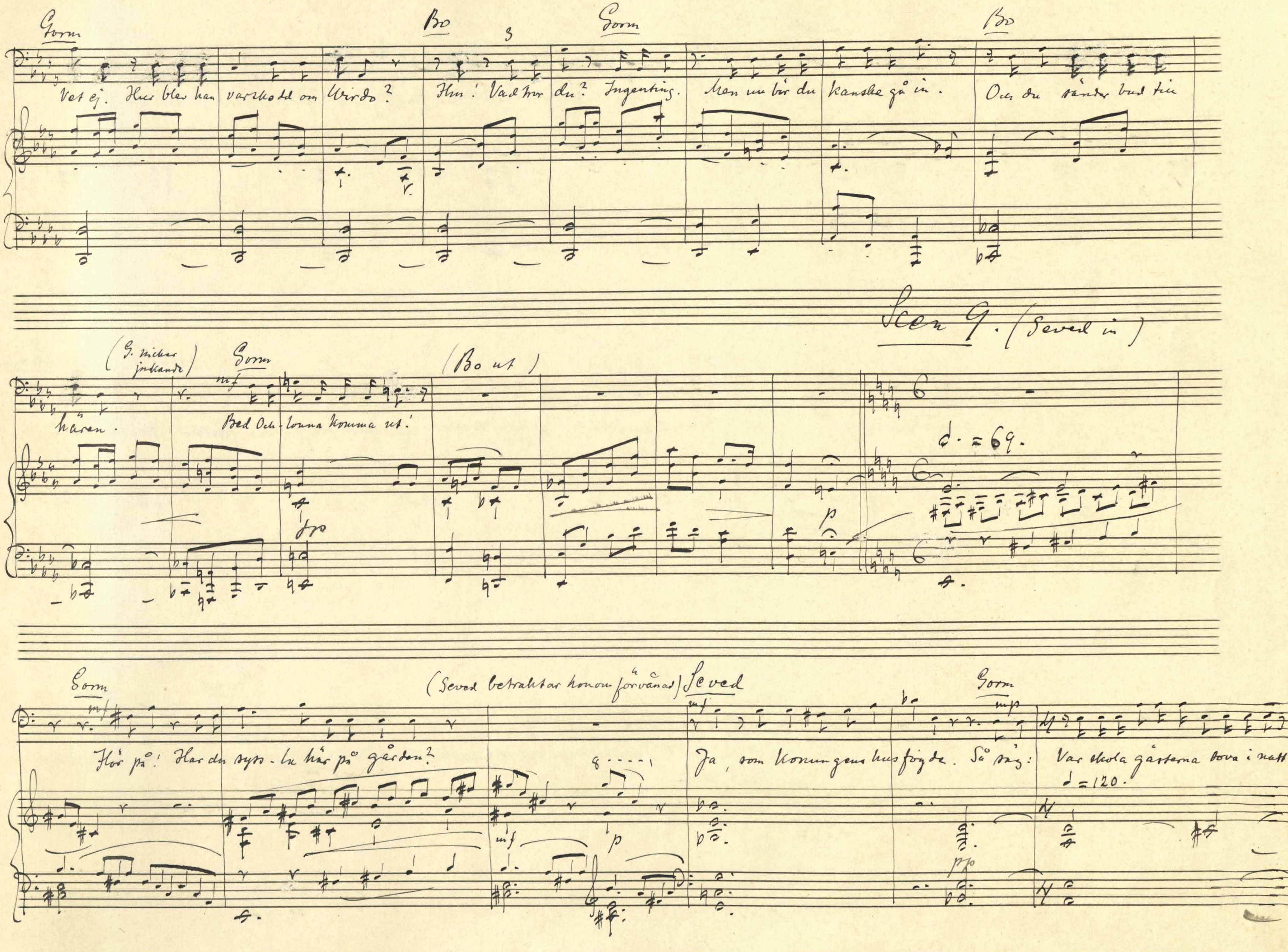
Gorm
Vet ej. Hur blev han varskodd om Virdo?
Bo
Hm! Vad tror du?
Gorm
Ingenting. Men nu bör du kanske gå in.
Bo
Och du sänder bud till håren.
(G. nicker jakande)
Gorm
mf
Bed Och-lonna komma ut!
(Bo ut)
fp
p
Scen 9. (Seved in)
d. = 69.
Gorm
mf
Hör på! Har du syss-lu här på gården?
(Seved betraktar honom förvånad)
Seved
mf
Ja, som konungens husfogde. Så säg:
Gorm
mp
Var skola gästerna sova i natt?
d = 120.
mf
p
pp

Sevad

I de stora hårbår-gena dår-bota.

Gorm

Och var prinsessan

Sevad

och kennes tårnor? I frustugans högloft nere i lunden.

(50)

Gorm

So-ver inzen hår i kungshuset?

Sevad

En dast kung Adils och hans vänner.

Gorm

Och kammartjenarna förstås.

Sevad

Hans vänner? Ja,

Gorm

marskan och kanslern. Jasså, de.

Och nå har han väl vakt vid sin sovkammar dörr.

Sevad

Ja, men den må icke

Horn

Sovo! Nej nej, det må den ju icke.

Men en ensam man har ej alltid så lätt att

hålla sig vaken.

Sexed (i det han går)

Därför äro de ofta två,

Scen 10. (Horn och de 3 krigarne, alla halvhögt.)

(De tre krigarne in)

(ut)

iblank ännu fler.

1ste krigaren

pp

Konung:

4c=96

Andante.

Horn

pp

Nå, vad menen I? Vi ha genomströvat hela nejden. Alla kovar

2dre ker.

pp sempre

Horn

gott. Om när tron I

fråren kunnit efter om så länge att vi kunna ge den

3dje kr.

tecken? Vid midnatt, om då mörkret ej hindrar. Så länd den genast bud att rycka

pp

Horn

De tre kr.

51. Som

pp

Fram! Alltså nu i natt? Om hur?

p

Vi slå ring om rävens lya och rö-ka honom ut eller bränna honom inne.

G.

pp

Ha ha ha ha ha!

De tre kr.

pp

Ha ha ha ha ha!

1. Ha ha!

2. 3.

Ha ha!

1ste kr.

Och valtorna?

pp mf pp inf pp mp pp

52

De tre kr.

Som

Dem över rumpla vi eller sönnen.

3

f

Åh å! Schi!

Som

pp

Man kunde märka oss. Tillbaka till de andra! Men än en gång:

fpp

Ulrik måste hållas på vergot där, av en som kan mäla med sin lur om någon nalkas. En ensam vandrande som för fördes häcksepp.

pp

5-3

Annars en munter mångto - nig låt.

(De tre krigarna ut!

rit

Scen 11.

(Ochlonna in)

Oculonna

Borm

Poco meno. ♩ = 79.

Bo n - de mig - Ja, du förstår: det brådskar. Nu i natt må det ske.

p mp mf p pp f fp

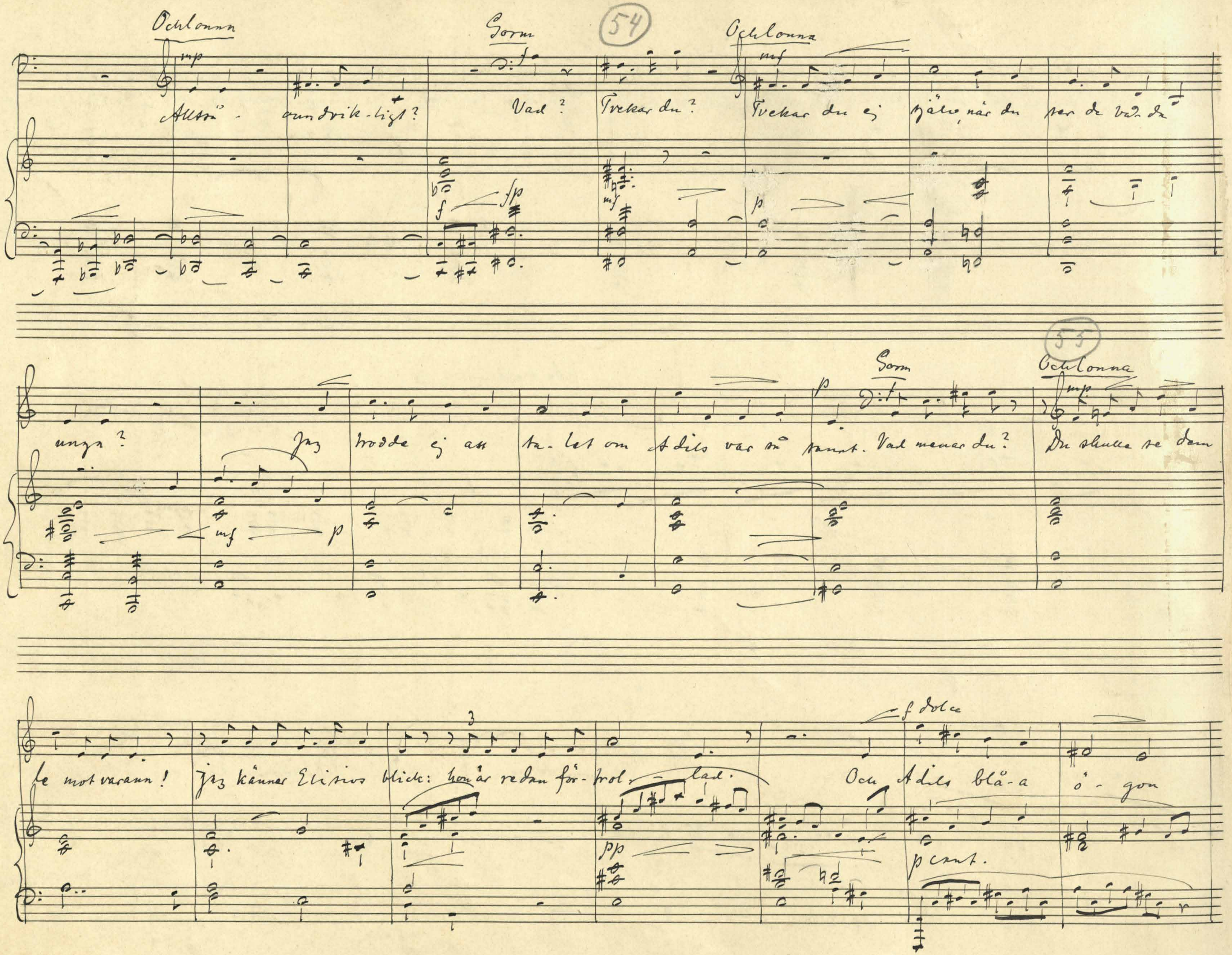
54
Ochlonna
mp
Alltså - oundvik-ligt?
Gorm
f
Vad?
Tvekar du?
Ochlonna
mf
Tvekar du ej själv, när du ser de vän-da
f
fp
mf
p
unga?
mf
p
Jag trodde ej att ta-let om Adils var så sannt.
55
Gorm
p
Vad menar du?
Ochlonna
mp
Du skulle se dem le mot varann!
Jag känner Elisivs blick: hon är redan för-trol-lad.
3
pp
f dolce
Och Adils blå-a ö-gon
p cant.

56

Strå - la av glåd - je, nästan gosse - blyga och dock så Klara, trofasta - Konung Gorm! Ej kan det

57

Gorm

gladsja dig att tuga hans unga liv? (poco più) Det måste ske, det vet du ju.

Vad är detta för ett tal? Skulle jag vrå - ja för hans blåa ö - gon. Du tycks ha ändrat sinn. Men icke jag!

Ochlonna

Jag vill ha slut på striden - men icke om be-dag-rad. Men öppen kvekamps kvidder väl bättre en krona?

fp f mf f p mfp

(58) Pin Agirheto.

Horn

Jo, vid alla helvetets snikter! Vad annat har jag velat he-la mitt liv? liv? Men det får jag in

f

ej för min folk. dessa trö-ga och fe-ga bönder. Det får jag ja ej för denne

(59) f

blå - ög - de pilt, som jollrar om sin fredspant.

Fredspant tin honom, vars fader hog dette

mp mf f

vi - ket i sinn mig! Ty mitt var det genom arv: min fader vann det med härmod.

(60)

Ochlonna

Men dess för- inan var det fritt.

p dolce espr.

Adils fader hog blott sitt arv.

Gorm

Du körjar för sannt för a pilens talan.

Ochlonna

Jag förde ständigt åt gott jag förstod

f p

61

rät - tens och mild - hetens ta - lan. Så vrodde jag mig tjena min konung bäst.

Horn

Mildhet och rätt - vilka

62

makt lö - sa ord!

Styr - ka och mod och va - pen - lyc - ka

ka

Så hette städ - se mitt ö - des

nornor.

Vöras dom gäller högst och längst: de okände mig dolda ri - ket.

Och konna

Måg jag gi - va ett bista råd?

Horn

Ett rista?

(63)

Ochlonna

Nåvät. Om A-dils får L-nio mö vår, att han beder henne stanna hos din drottning, även när han spord vem han är,

låt då fred få råda. Visar han henne bort, vädja då till svärdet. Då har du uppfyllt din goda vilja.

Gorm (dröjt)

Då får du bönderna med dig.

Nej, det är för sent. Bo har mitt löfte. Och nu

64

f

är den lyckosamma stunden. Nu må det ske - med din hjälp eller utan!

f

Å, detta kvinnornas e - vigt

vankelmod! Har du glömt ditt eget råd?

Ochlonna

Välan,

vad skall jag göra? Intet.

Sorn

Ochlonna

Så tillåt att jag går.

65

Sorn

mf

Hör på! Tro ej att du kan hindra mig! Vad jag beslutat

f

sker och redan straffas du!

Ochlonna

jag

(66)

Gorm

Ochlonna

inser all min maktloshet och be-der att få hjena. Du

för ju med dig örter att bryggua dömdryck av.

Ja.

Gorm (halvhögt)

Ochlonna

Gorm

Nå väl: låv vakterna. natt!

Vakterna?

Vilka?

Den där inne —

vid hans dörr.

Då kanske vi

(67)

Ochlonna

Gorm

finge honom le-vande.

Och vad bleve

te-den hans lott?

Därom får läggas råd. den

detta blir din lön:

man må levatites vidare.

Scen 12. ♩.=72

Ochlonen

[Vinkar åt sig Gudla som just kommer.]

2 trumpeter [bakom scenen]

Jag skall göra vad jag kan.

Storm

Ochlonen

Fluer

vill du gå åt väga?

Jag vill tala med Toste och Gudla.

(68)

(Ochl. för Gudla avsides och samtalar tyst med henne.)

Trumpeterna (inne, på trappen)

De skola göra sig vänner med tjenarne i visthus och kök.

Här inträda Adils och Elisiv. Jämv. Kämpatåg, intågar bortstiernarnas och kvocksarnas

1 Trumpet.

69

♩ = 120.

mf

mp

f

Procession med fotterna på guld- och silverfat.
Föregången av en trumpetblåsande Harald.

f

p

70

8

f

8

p cresc.

8

f

71

72

Ochlonna (halvhögstämd)

Mät mig i kväde med den lyckats.

fp

(Banketscen: Inledning.)

♩. = 88.

(På scenen)

(mf)

8

p

mp

mp

f

Tr

Tr

Tr

(73)

Svag dans och manskor.

♩ = 96.

Alla marcia, pesante.

ff

f

Manskör

Tenorer: f
Basar:

Str. I
Str. II

Tungt över skälvande slät - torna fram
Svarsångerna vivola som gyl - lene hjul,
välvar ett dundön av hjulmarna, skoldarna,
brusande skra - ror.
strupana gny - ga.

mf cresc.

(74)

dansarna blixtra i sky - ar av damm
få - ende hit! Är du fen eller ful,
blickarna blixtra i fröjd över fa - ror.
snart skall den bittra dr
skräv - tunga.
Vindarna våla från storm tin orkan.
Vinden skall väcka från storm tin orkan.

f
f f
mf cresc. f

Obs: X
L

-Ha! Hallali!
Ho! Horrido!
följer
Mö - ter oss Liv på vår vädjo - bana
Mö - ter oss Döde på vår vädo - bana
lyckan, lyc - kan vi
å - ran, å - ran vi

ff
f
ff

"Fel" här: sin gamla betydelse av grepp, stridslysten.

75

poco più pesante

ff

Halla-li Horri-do

ff sempre

Halla-li Horri-do Halla-li Horri-do

Horri-do Halla-li Horri-do

Horri-do Halla-li Horri-do

Halla-li Horri-do Halla-li Horri-do

Halla-li Horri-do Halla-li Horri-do

Soprr. I. & II.

Stri - da!

Tarumma
(uppe på övre trapen)

Akt I. & II.

Halla-li Horri-do Halla-li Horri-do

(Damen stannar plötsligt)

Lento. ♩ = 88.

pp

Högre mattor än I

orkester på scenen

ad libitum.

anen, o dårar, räds för liv och död, böjen och tå-rar. Stridernas raseri

skaltar blott döda. Högre stå att ren vilt

celstra och fö-da, högre den kraft som kan forma och dana, högst dock försten att

livsdjupen spana, längtan att helt förstå

motsatsers ening, lustens bjudande lag, tidandets mening.

accel. . . . . più animato

(Tarnums skepnad med två planeter.)

♩= 120

och deltaga i den nya festliga dans som nu vidtager.

(76)

poco meno ♩ = 112.

Bl.

Kv

Allmän kör

I Le-vets rike

mp

pp

p cresc.

f

mp

mf

Här en hemming lund

åt Sanjan helgad. Gyllne fåglar bo säkert och med sin sång i höga e-kar förkunna vårens

p

f

mp

mf

(77)

id och vilans blund.

Och mellan trä - den hals - örter gro och ljudlöst fladdra drömmens fjäris - lär -

f

mf

p

78 ♩. = 132.

Allegro.

79

Bc.

Voc.

Jn, kuch, gosse, kuch, mo, ach stig, ona-ren Spinka! Lat ro-ten Wan i v. vnj den Stro de blad vom blodsuk bin-na.

80

Ty hyss-na och vetin- ra! Ja vaxa hittar endast du som glads vår hus i lunden och

mp cresc.

mf

mp

81

ar med var-je gryn-strä vän, som spi- rar upp ur grun- den och stjelar blad och blom til kranz åt

mf

f

(poco meno)

Dikard. a t.

dig och andra brud- gu- ma för skönhetens skull och

o - skulds - dans. Blott nå den rö- da ro- sen vanns hon

mp

pp

mp

Dikard. a t.

82

Vieter Kär - lekens - ly - ka.

Trala!

Trala!

f Gaja.

83

Trala! Trala! Trala! Trala - la - la! Tralallala!

Så lyf - ter el - dens vapen - bård, I kri - gets mörka vån! Bort - kasten

poco più animato

(84)

Svarad på stund ou bliven ynys - - - lin - gar i - gen vid lek ou sång ou ro - sen - kleed

lund vid lek ou sång ou ro - sen - kleed

Sän - jans tempel - lund, på bliven ynglingar i - gen vid lek ou sång ou ro - sen - kleed

Sän - jans tem - pel -

Vid lek ou sång ou ro - sen - kleed

(85)

pel - lund.

♩ = 120

(ork. på scenen)

8

f

mf

(86)

(87)

(Trumpeter på scenen)

Sered.

Kommy A- dies mäter genom mis:

d. = 96.

L'istesso tempo

an-gorna vid havet skola un-kom-le-kar hållas och bröllopspel. Till dem varda alla i konungens

gård, gäster, hirdmän och horsfolk här-med kallade och bed-da.

88

(Alla börja avlägsna sig

(Elisio smyger sig i vinkel ned för trappan och över tunet, åt h. förgr. Ochlonna saknar efter)

89 Elisio (för sig)

O hans ögon!
poco più mosso.

Ochkonna

(Elisio gör en förskräckt åtbörd)

Den som kunde flyg. Ring Ädils ber dig dröja kär. Mod, mitt barn!

(90)

(ut) Ädils (på trappan, åt kjartan och Brican som vänta) (Kj. och Br. ut.

Vas endast lugn – ett ljus och blid som vanligt. Bjud den börja! Jag kommer genare.

Scen 13. (Ädils och Elisio)

(Ädils står liksom tveksam – – griper så av glädje – går skyggt ned för trappan till Elisio som står halvt bortvänd.)

Adris

Du gick ej med de an-dra, Irmegard? Söker du ensamheten, eller får jag nalkas?

p

(Elisio jakar (91)

Kunna vi tala ostört med va-rann? Så låt mig jub- la ur min tacksamhet mot

mf p f

ö-det och mot dig. Mer än jag vågat hop-pas har kommit mig till del i dag.

(Tar hennes händer, drar henne ordlös

mf mp p

92

ved på en bänk)

♩. = 80

mf

poco a poco più Tranquillo.

Som gos - se

på jag redan i min dröm

bil - den av henne

mp > p

93

som mig skulle för - ja som dröm - ning

genom li - vets vällin - gar,

om - visknad av min önskets ord och

p

mf

fankar.

Så blev jag lo - vad

blev den plikten min

att

än - da o - fredså - ren

mf

94

Mig band en löfte från min barndoms dar, ett löfte tro min mor i hennes dödsstund

p

95

lycka åt mitt folk.

f

p dolciss.

(loco)

uppp

mf

Förtrolla rad stig på för min inre syn min barndoms bild i denna lyc - ko -

stim - mar och jag för- stod: av denne skall den

mf

bringas, den

lycko - var

som mältar lu - - tets

96

i - sar.

Oa dock,

mig redan livet lärt

aä hoppen

dri - ka, ung dromdrömmar

97

gäc - kas.

Med henlig ån-gest

vidde jag den stund då

poco più animato

verkligheten äntligt skulle

cresc.

98

poco rit.

a tempo

stå och

obe - vekligt se min dröm i

å - gart.

Nu har den

stun - den flugit ren för - bi

och tyst

o - ron med pa lätta vin - gar. Blev drömmen verklighet? Nej, upp kan mys av

99

by - nen mina o - gon fångade som dagens glitter mjes upp av mo - len. Ty verklig

100

heten var länge skö - na. Så skönt kunde jag ic - ke drömma förr. Först nu, sedan han lett, finns

(101)

Stoff dårlig u - i den ur - gos o - erfarna själ. Ack, denna själ är lagts.

Vek - ham än, by nu ett annan o - ro ro bruget sig dig in och spör -

(102) (ändrad)

Obs! Ändring vid (102) i Adils part (2 gånger) och i förjagde tabl (basen)

jer: Skall väl Ir - me - gard i Adils kunna se sitt hjärtas, sinn ungmö.

(poco rit)

Dit (102)

Elisio

Drömmars kung som han i kenne mer sitt hjärtas drottning?

Jag vet så föga,

Adils

Känner mig så skygg inför allt främmande och nytt mig möter.

Och dunkt mig ty-nes ordet —

Vilket ord?

(103)

Elisio

Att livet är så fullt av svek att lugen blir dess falska skimmer tro, ej spå sin framtid av ett första möte.

Achilles

Hur kallt och kloket Ditt tal! Och likväl darrar din röst, din man, din feber-heta hand.

poco rit. - - animato.

104

Du döljer tå-rar! Vad? Har di min å-syn så vit - tret gäckat dig, min Irme-gard? O nej!

poco rit. accel. agitato

Elisin ♩=96

Ty händer

lyc - - ka glä - - dje

105

gläd - dje jag mig dig, en dag - der som jag aldrig för tår - nam.

Jag bär - var blott för rösten i mitt

Animato

Adio ♩ = 112.

(106)

(poco trab.)

in-re nu upptäcker: är jag denna lyc-ka värdig? Ack Irma-gard, för-virrat är ditt val! Vem vore

(107)

lyc-kan värdig om ej du, och jag med dig! Vi båda velat offra för an-dras väl-färd

Våra unga hjär-tans djupaste drömmar - varit båda redo att livets blomma, kärleken, för-sa-ka inför de

(108)

Kungabornas första plikt. Du nu dö - den - underbara gunst gör denna plikt och hjärtats dröm fri

ett och låter den upp - fyllas i var - an - dra, dö tvekar du, dö upplever du dig själv, om denna lycka

Kommer lik en vårdig. Ack, Irmegard, jag anar vad det är som plågar dig: du har en an - nan

(109)

Kär och offrar denna kär-lek för att bli en lycko-bring-erska åt många tu-sen, men kunske ej åt

(110) Elisin

mig-jo, Adils, jo! För dig och för din lycka jag vill-le göra allt! Mitt hjärtas tro har ingen annan

poco meno

(111) Andante molto tranquillo

Adils

fatt, ou nu, nu vet jag: blott din den är, din skall den e-vigt va- va. vän

bund! Vad

Sål-som salig-het som ge-nom-strömmar mitt he-la vå-ren när du tu-lar på.

Vet du än hållar alltid jag än-nu för-namn-mit detta li-vets un-der dem nämnes här —

112

Elisiò pp (sempre più p del tenore)

E. O ja, vad sål-som ren-het som ge-nom-ström-mar mitt he-la vå-ren

A. lek. När i sång om at-ga det pris-ade strömmarna och som ruse, kände jag hem-lig sluggnet, undran, harm

ritard

S. när du ta - las så!

A. som för ett nesligt ok, att trolldomsgift, en dunkel ö - des - makt, förrädiskt gömd i olyckes - födda värens hjärte djup.

S. lycka värdig?

(113)

♩ = 100

A. Den Rörlek jag som gosse drömde om och ville skänka mina drömmars drott - ning, den skulle vara solig, glad och fri, en

(poco più)

(poco animando)

♩ = 108.

(114)

♩ = 100

più lento

(rit.)

più animato

(assai)

morgonvind i maj, av friskhet full,

ej juli - nat - tens tunga dunkla glöd.

Ack, Ironegard, det var blott

e Jbn Trumpeter

gosse-grillen, blodlösa blekka! Denna stund har lärt mig: ett rus är kärleken, ett ta-list rus. Han har besegrat mig – jag är hans träl.

Men han är gud och trälbom under ho-nom är högsta fri-het, mätt med mänsko-mått.

115

Säg, Irmegard, förnimmer ej ock

du hans lju- - va väc-de, hur han lyfter oss med makt upp till en

värld av glans och hjär-

Elisiò

ning?

Jo, väl förnimmer jag hans malet och bävar. Och tycket blandas mig, jag svindlar, faller!

(16)

Adels

Så låt mig stödja! Luta dig på mig! Du kära, hur du darrar! Säg, vad är det? Min Irmegard, lyft upp ditt anlet.

Se mig i ögonen och låt mig min in-

-gjut i din skygg- ga Vanna- själ mitt

(117)

(Kysst)

ögat ungs sinnes tiefsinn. Säkert med denna för- och bund- - gemenskaps.

Allegretto ♩ = 120

Elisiv (rycker sig lös)

Adils

Nej, nej, jag kan ej! det är o- möj- ligt! Vad är o- möjligt? Säg, vad fattas dig?

(118)

Elisiv

O gud, du blekmar! Är du sjuk? Ja, jag är sjuk, för- gif- tad, och dör

(poco rest.)

Adis (agitato)

(accel.)

pit Tranquillo

♩. = 92

mf

om jag ej blir din giftas fri.

p

f

För giftad?

Var är du? Var är du? dotta? Kom,

p dolce leg.

(14)

poco più ♩ = 100

Ir-ma-gard, låt oss gå in. Din re-sa har trött-at dig, du har bekymmer av ro. Den afton-en blir val. Blott tu-ren gor.

mp

p

natt ännu en kyss.

Så går du ofta tu-rista vila,

80.

(120)

Eller:

och kommer hjert och drömmer om din Adils, om din A. - dils, och vaknar upps i upp i morgon

(Eller:)

Etc.

frisk och sund din lycko-festen, din vår bröllops-dag.

morgon frisk och sund din lycko - fe - sten, din vår bröllops-dag.

Elisiv

Ack, lycko-festen! Ja, om lyckan vore äkta.

(121) (recitativ)

Adils

Elisiv

Stråm mig ej på! Du talar vanvettsord. Den lycka kärlek ger är alltid äk - ta. Ty verklig kärlek kan ej ljuga. Nej,

(tungt)

(azitato)

Adils

rej! Han måste tala sanning. Men säg mig: verklig kärlek frågar ju blott efter människan, ej efter namn och börd? Jag ber dig,

(122)

Elisio

(tramp)

Adils

Irmegard, kom följ mig in! Du gör mig ond. Irmegard! Irmegard! O, dotter magra! dotter mager, kom ge mig

ej. Du viskar, undrande, prövande: Dagens sorg: nattens vakna drömmar. Det är min redan kära sorg intet

Elisiv

annat, ty det är ditt - Det är ej mitt.

Adils

Ej ditt? Vems då?

Elisiv

Min systers!

Adils (reser sig långsamt)

Har du en syster?

Elisiv

Ja men blott ett halvt

Ha vi lika blod. Hennes mor är Rigmor, Konung Svens, Forntykes

dotterson.

Adils

Och din?

Elisiv

Ochlonna.

= 92.

Adils

Hvem som har följt dig hit? En

fiolla alltså? En

kvinna, större, bättre än de flesta,

av god och fri men

icke kunglig börd.

poco più

Adils

Var heter du?

Elisiv

Elisiv.

poco più.

Adils

Om varför vänder du dig om

Elisiv

Ironiegard: Hon är en

ammansvenson

som folkets kärnvapen

(125)

Adils

man måste lugna det.

ja väl, jag vet.

Min kamrater har förfalskat.

Om detta

3

att vissa din fader sej

öppet säga mina

(126)

Elisiv

pärlebrud. Han visste dock att även jag

blott ville fred.

Om du har kommit låna dig till

detta? 2 jag

tänkte: om jag

Adris

Vinnes A-dris hjärta nö skall han ic-ke vredgas utan glädd - jas.

mp 3 mf

Vinna mitt hjärta? Huru tänkte du att detta kunde

Alke? Var du nö viss att kunna döra mig med fagring?

p

Är du förfa-ren, fast du synes

127

(E. går en mellanrum och kommer tillbaka)

ung? (upptäckt) Ah!

f ff p

De ord jag talte nyss om Kärle-ken voro en dyrchoss - du har nyletrat mig.

mf

Så sjung mig, Elisio -

p

mp

Det var ju Du? - Nej

hade man tänkt Låta mig er-

fara Ditt

rätta namn?

Vid vigseln?

Längre fram?

f

Kanhända aldrig?

128

animato

♩ = 116

Elisiv

mf

Jag

kan ej svara dig -

den skulle misför-stå

(accel.)

mp

din

vrede och din hån för-

virra mig

(poco rit.) ♩ = 108

129

mf

jag vet al-

lenast: min

fader pluter freden mot sin

vil - ja

av

vredgas svärd.

Jag kän-ner

icke - vilka

råd han lagt. Nu var det ju omsonka. Det som du följt mig lärt i skepp att kunna vända den till godo.

(130)

Adils

Din mor! Vad kan hon mäkta? Och din fader är väl ej hälter farlig, när man ej får gå i spetsen för en manstark här.

Elisiv (allvarsamt bestraffande)

Kung Wirdo är hans brudsförvant.

Adils

Vad? Wirdo? Strider han för Borni?

Agitato. ♩ = 84.

(131)

Ah!

Nu förstår jag! Nej, jag fattar ej hur tvådant wek kan bo i mänsko- bröst. Jag ser en

132

gåt- full örvarr blott av lom- ska ränker som ofvir- vor- - ligt hat har rummansnott mot dessa liv som blott vill skänka

133

glädje. För- ja- ves folker jag det ha- tets mening. Men gäc- kar är mitt varma

(Sporingen upp på Trappan)

hopp om frost, min redligt räknetta hand tio ba - ka - vi - sad med skymf! Väl - an!

mf

f2

Svenner! Härolder!

f

ff

p

Till stranden fort!

ff

Scen 14. ♩= 100 à 108

(Ochlonna skynda in, till Elisiv) Ochlonna

Helga från mig! Bjud lekarna lyftas! Härolderna hit! Alla hit!

3

f

pp

Elisiv

Barn, vad är det? Vad har hänt? Jag mär-ka-de det ej. Min tunga sulte vid mitt hjär-ta tänkte. Han vredgas. Allt är förbi.

Ochlonas

Han kan ej älska mig. Nej nej! Så - dant är ej hans sinn. Och om det än vore..

pp

Vid festen nyss när hans munskänk bar fram kan

Vin

Glad jag för-bi med ett fång i min hand av syllen - rö-da tul-paner. I var blomkalk låg tom en dags - pärla gömd

en droppe av Jörunds bryggd.

135

Jag lät den tiera i bägare.

Munskänken märkte intet.

Adils har dr dricket

Poco più tranquillo.

kjartan

Adils

Min konung, vad står på?

Det får I strax er-fara.

Brian

Min konung, vad står på?

vre-de stocken som fal-nad glöd och

cresc.

Elisiv

Ackolonna

Kär-le-ken vakna på nytt.

(Nordiskt kommando)

Adils

Blås till bardding, till strid!

3 trum-petar

(vända mot rampen)

(vänder mot fonden!)

Ack nu! låt oss fly.

Nej, barn, nu måste vi stanna.

136

Elvira (utanför uppe) Ochlonna (Gorm och Bo komma)

vådda hans liv. Vems? Adils?

Tyst! Lugna dig! Sitt vänd!

Vad har hänt? Vad är det

Vad har hänt

Vad är det

Vad är det

Vad är det

Vad har hänt

Vad har hänt

Vad är det

Vad är det

Stilla barn, mitt stackars barn!

Bl. kn. grupp II (in) pp

Gorm (trp)

Ochlonna (med en accelerando)

Har hon förrått oss? Har mycket visste hon?

Min E.

Vi sin är vekt,

Säg, vad

har ej den minsta styr-ka som krävdes

Bl. kn. Grupp II (in)

Vad har hänt

Vad har hänt

Vad har hänt

Grupp III (in)

Vad har hänt

Vad har hänt

Vad har hänt

poco cresc.

Bo

Gorm

Ocklomma (för Sudr.)

Kar. Blott allt går fort åt ingenting för - gorat. Den gåsens matter kortar konom livet och dig din lön. Vredtamas kvänsdygd?

Bl. kor

Grupp IV.

Vad kar känt? Vad är det?

Vad kar känt?

Hela kören.

Vad kar känt?

(137)

Andante ♩. = 116

Endla

Adils

Är kryddad. För kärdigt, vänner, ha vi fröjdats oss. För kärdigt helsas folkens lycker dag.

Ett fält - samt

138

Ljus sverk har blivit röjt: Tomtyltkes konung önskar icke fred, vill endast vårt fördärv med list och våld och det är

139

han som känt mot våra kuster de fi-en-de-klapp vår valsamhet för-ja-gat. Och vilken lön har I väl vapenbröderna

har fått dig lo - vad?

Prindes - sen

Jr - me - gard, den verkligen, oj den vi helsat

140

har med dotter namn. Ty lika falsk som hennes fader fred, är och den fro dens under - pant han sänt: ett

N.B.

frillobarn som lydligt fogat sig att bliva dessa räkners redskap, att in - vagga mig i trygghet. Hennes svagher röde Ecke

(141)

o - fri - vil ej - ja - nningen.

Skansen ser jag nu avvikt gåckad av ett gäspfullt hat

Jag, Låve, ville fred - ligt vinna fred och trodde på den goda vil - jans makt.

Och i min strä - van

(142)

Flätade jag in en vellig dröm om egen lycka. Nu förstår jag att fre - dens tanke är av hög - re

art ou kräver nog — re insats av din hjälte.

Hatet ätcan dräpas liksom

(143)

(quasi nit.)

dagens dra-ke. Till sådan trogd viger jag un mitt liv med denna ed. Må alla vara

(144)

vittnen! Men I, som omgiss på vrn lögnens begär-hjon, ! fräulin gar jag nelsat nyss som

145

van-ner! I mins gär-der skyddes eder tim nästa gryning gästfrihetens lag. Sen mån I draga skynda samt ur mitt

146

rike, med lejd let- an- ga de in- tim dess gräns, att må-la konung Gorm mitt öde ord: nu stände

(Adits gå, följd kasten Brian m.fl. i kungshuset. Hovfolket skingras åt)

147

Gorm (sakta till de tre hjärne)

strid på liv och död! Den kelsningen skall glädja gamle

sempre pesante

Obs: I 2dra takten före 147 samt i fuletten vid " ändringar i trumpeter och basuner!

(Förhänget blutar sig, först långsamt, sedan hastigt.)

G. Gorm.

B. Bo — Ha ha ha ha!

Ha ha ha ha!

De tre krigarna. — Ha ha ha ha!

Ha ha ha ha!

Ha ha ha ha!

Bo: Vart är alla Valkyrior? Vart är [illegible] Sur trehandsg.

HDLS oqn ɐlsıq

ʞʞʇ III

KUNGL. AKAD:S BIBLIOTEK STOCKHOLM

Ff/Sc.

[W. Peterson-Berger]

Adils och Elisiv

III.

* 1943/2419

Adio ou Elisio

III.

Agitato (ma quasi con sordino, sognando)

♩ = 112.

(poco rit.) più lungo.

♩ = 92.

(poco accel.)

(rit.) a tempo

decresc.

Scen 1. (I vattkanten inne)

(Förhänget.)

Andante semplice ♩. = 72.

(utanför)

Vem där?

Strid, lycka, frid.

poco più animato

Eder ärende?

Herr Bri. an har befallt att alla

vakter i natt hold

(3)

1. 3.

fyr-dubblas. Det gillas. I natt blev vegt att vaka ensam. Ja, vi ha störjt för tidsför dröjt.

Più mosso ♩(♩.) = 92.

(4)

1.

Ingen om Sidsel ha lovat att bära hit öl om en stund. Om törnin gav har ju du, Sten. Ja, men vi måtte vara

3 4. 1.

tyst'n. Kunnen ås kättrord. Har han redan gått tio ro? Nej, han ritter ännu på övre tvär-len i

Scen 2. Adis, Kjartan, Brian m fl

(knektarna ställa sig i givet läge.)

Brian

Con moto ♩ = 100.

masken och kanslern. Men mest får han väl (avbryter)

Hur som hälst, min kunung, kan ingen fara

(5)

kota. Klären himmar hist bitti: dr i morgon, ou tie das skola vi va - ka.

(6)

Adis

natt kan kommgen to - va. Lappa. Därom är jag för- vissad. Min tröm - mar är sten - dön en lätt. skrand fågel, så

skyzz att han flyr för de fy-sta-ste tankar - - - Jag undrar hur främlingarna

7

Bran

so-va. Bra, hoppas jag. För deras ro är störst. Kring alla gästhär-ber-gen stå våra trognaste knektar i

8

mänligheet på vakt. Ingen slipper ssedd ut eller in, in-gen kan gö-ra oss skada.

Adils

Gud natt dr. Brian, och tack för ditt nit! God natt, konung.

Brian (bugar)

(tyst)

Sjette S.

Kjartan

Adils

Även jag. Nej, Kjartan, dröj ett ögonblick!

(åter grubblande)

Kjartan

Konungen önskar?

Adils

Vad frågar jag efter fiende-fa-ran! En annan o-ro brän-ner min

Kjartan

(9)

(beklämd)

Hjål:

Bruden-Ah, Bruden! Är hon värd ännu?

Vad vill du mig, konung?

Adils

Säg mig din tanke, Kjartan!

p dolce

(10)

Kjartan (knapt märkbart)

Vad kunde skälet vara att drycket kom i dagen? Vad tvang honne att tala? Sorgligt röjde ju drycket, att mo:dr kung

(11)

Adils

Kjartan

Adils i dag. Ja, mo:dr trodde jag då. Men nu — tvivlar jag. Då har min konung tröga

p

gåtor. Då vill jag icke störa. Minar du? Den som blott visste ....

Adils

(12)

Kjerten

Låg det tur- händer en hjärtats styr-ka, ett ä-delt själens hjältemod i hennes blick.² Jag är viss

p espress.

p

(13)

Idris

där på. nu när jag talt vid eder båda. Men hurvar det då möj- ligt? Hur kunde hon låta dig locken tro

p pp

Kjerten

(14)

denna önklign lögn? Dår- skap göms i vart mänsko- bröst, och måtten skifta för o- skönt och

p p

skönt. Kanske väg hon blir
vrak som ett å-dalt
död eller drevs därtill av
andras enträgna
ord. Ett tycks mig visst:

(15)

din ofärd
har hon ej ve-lat.
Hennes fader
har vik-visst
velat den
nytt-jat henne som
— nej,
detta är kraftfullt att

Idris

(16)

Gjafvan

tänka!
Ja-ga ej
bort di-na
hö-ga
gä-ster,
det ädla
tro-lofvade
renande
tankar!

(17)

Bjud dem stanna och vä- xa till viss - het.

(18)

Adio

Ja, jag vill tänka i enrum och tystnad. Kanske jag då finner ro.

Å-ven du, min

Kjartan

trogne vän, må äntligt tåla vi- lan. Ja, men först vill å-ven jag gå runt och hålla vakt- syn.

Jag önskar min ko- nung en

Scen 4. (Kjartan är ögonblicklig i bruket; går

Stär-kande sömn och lycke- liga drömmar.

Tack. Detsamma åt

(ut)

(sedan bort sin kniektorna)

19

Kjartan

Glömmen ej att vaka så bygt att inter kan undgå er! Skärkes något ovant på

pp

anälen I det stora. Skall ske, herre.

Och minnens att även vi vaka!

(ut i bakgrunden)

pp

pp

morendo

Scen 5 (Knektarna se efter honom)

2.

3.

I samma tempo.

♩ = 100

pp

pp

Bara han nu ej möter flickorna med ölet. Nej, han går åt andra sidan.

p

20

(2. och 3. gå ut-nedför trappan - för att möta flickorna)

1.

4.

p

Se, där komma de med ämbaret e- mellan dig och fienden muggar var.

De rara töserna!

mp

(gör mot baker under)

(ropar baklänges nedåt höger)

För träfflig, flicka! Stäck det där! Sota, pojkar, stilla!

p

(2. och 3. komma härunder tinballen med en mugg öl i vardera handen och ge var sin

21

Glamma få ni sedan. Och ni små tös-ta skafferskor! I morgon få ni er lön: ett tjog

p

till 1. och dy.)

Kyssar var – av mej eller av Gisle kär. God natt! 3. God natt! 4. God natt! 2 flickröster (unisont) God

(22)

2 fl. 4 kn.

natt! natt! God nätt!

(något avlägset)

Och vakna bro-

(avlägset)

23

2 fl.

4 kn.

get.

Och vaka tro -

get.

morendo.

Sov

sött.

pp

2.

mf

Nej, nu vill jag ej höra

längre!

24

Skäl!

(den ena dricka)

mf

fp

mf

pp

p

pp

3.

25

H.

Och nu: fram med härningarna!

p

pp

Jag

gitter ej dobbla i natt.

1.

Som du vill.

De' a' för - resten bra.

(Skakar tärningarna i bägaren)

2.

3.

2.

Då kan du bli vår munskänk. Vad sätta vi? En silver-penning och ett kast var. En koppar-penning räcker. Det gå!

p pp p

(26)

(2. kastar)

2.

(1. kastar)

1.

pp p Tres ess. En stilla början. Kvar ta- - ner. Något kräkare.

(3. kastar)

3. (27)

2.

Ah! Trojas dus! Sten varm: jag skall be-tala tre och kåre fy-ra. Men jag har inga

(f.)

3. 1. (tar fram en kniv och ristar)

Hengar på mej. Inte jag käller. pp Så ristar jag det lätt med Kniven här i tiljans träd. mf

(2. kastar) (4. tar alla muggarna och går ut mot förtrappen i bakgr.)

3. 2. (3. kastar) 3. (1. kastar)

Men jag är förstås, Sisle. Kvart duo. Sjunker all.

(22)

(29)

1. 2. 1. (ristar)

Sjunka ner. Sten vann i-gen. Han har visst dålig ålderdoms- lycka. A nej, jag är ett undantag. Kär som, pp

(4. kommer tillbaka med typ 8 unggar, om kan)

30

(2. kastar) 2. (3. kastar) 3. 1. (kastar)

Ulf ett.

Ser tre.

Essena par.

Förbannt!

Du är visst också en

mf

pp

ppp

p

Alla vid varje uppslag sjöng:

31

(1. vistas) 1. (mumlar) (höjt)

3. 2.

undantag.

Se'r all!

Vet du ej skäms!

Ulf tio,

Kära tre.

Jojo, gossar, nu ska de' gå tio.

mf

mp

(de dricka. 3. smakar och tittar undrande på sitt öl)

3. 4.

Det ta vi oss en klunk på.

Men vad är det med ölet? Det har en bismak. Det

p

pp

32

1. (ensam)

3. (ensam tärningarna)

tyckte jag redan vid förste klunken. Det är visst bara för starkt kumlat. Eller kanske det är proäl? Å, nog duger ölet. Nu

pp

33

2.

fortsät - te vi! Nej vet ni, jag känner mig så trög i huvudet. Klar vaket så mycket jag

legato

pp

sista tiden. Fortsätt, vi! Jag lägger mig

(Klingar på trappan 1. v.)

34

(När 2. intonar

1.

här, sluter ö - gonen en stund. Skrik på mej om någon kommer. Jaså! Du vill la - ra medan vi träla. Nå, låt komma

sjunker han samman på orkestrens trappsteg.)

3.

tova. Du och jag, Ulf, spela vidare. Skål! Jag vet ej rätt hur det står fatt: jag känner mej också så dåsig.

(35)

Och tårning- spe- let blir tråsigt i längden, kväll efter kväll. Vad! Vill du också tova? Nej, för- låt oss något som håller oss vakna,

1. 3. 2

(36)

4.

du Sten, som varit så vid- om i världen. Ja, säj, har du någonsin hört talas om slikt som Törnfylkes- konungens påfund:

1.

att bända oss en falsk prinsessa? Nej, det har jag inte. Men annars tycker mig den prinsessan mer fager och vän än alla de

(37)

3. (tömningt)

äkta jag skådat. Ja, hon lever oss för - visst en kuldrik drottning. (gäspar) 4. Jag förstår inte Konungen. Vad

p

p/p

(38)

1.

gör det väl honom att ej ha en kunga född bärsmor? Storfolk är noga med slikt. 4. Ja, jag har hört i visor och sagor om

mf

p

(39) (3. knäcka ovanar)

1.

Kungar som gift sig med flickor av folket. I sagor och visor, ja. Där plär det gå så till. För resten: de kungarna

valde fritt, efter hjärtats be-hag. Adris väljer för folkfredens skull; han måste vara granntyckt. (poco

(rist) (a tempo) (H. slår sig ned t.v. luttar sig mot väggen)

1. luttar sig mot väggen t.h. mitt emot H.

sost.)

Tror ej jag ville by-ta med honom. Nej, du har ju din Tova-lisa, du, och tänker att hon blir din

pp

end-as.

41

H.

Trött - nar du af - dig att gäckas så där? Har du själv alors hållit en flicka av hjärtat kär?

1. (med begynnande djärfhet)

Jo - eller - jag vet ej. Jag har haft så

42

H.

1.

många kärestor. Men den första? Den första! Det var en liten vall - jänta hemma i byn. Jag tjente som vallepojke —

43

Hemma gav jag Trastägg och blommor och bär, byggde kojor av granris i stenen. Ja, hemma höll jag visst verkligen kär och

166

ritard.

a tempo

(poco più lento; ritt)

(sommar)

var hennes vidare vro - - gen. Men hennes kom jag ju al - drig nära. Det var otrolig bra lek i skogen. Ja, i

Obs! ändrat i 5. 6 sf. takten
efter 44

165

(sommar)

sko - gen där ville jag gå med min To - - va - lill, hon som har ö - gon som blåsip - - por.

mf p pp

Scen 6. (~~dansen, rond~~ Oculonna och Elinio in)

Luge (hum) bakom scenen.

Tranquillo ♩ = 96

Obs.

ass bas

Obs!

45

Ochlonna (halvhögt)

pp

Ja, Dryaden har velat: De trova. Skynda dig!

pp morendo.

(horn b. ac.)

mf

Elisio (likaså)

Men hör du ej, moder, luren i fjärran?

Ochlonna

Den klingar dystert, som ett olycksbud. Gå, gå, mitt barn!

Elisio (piu cantando)

Men om han ej vill höra,

pp

46

Ochlonna

endast visar mig bort?

Elisio

Så mig honom faran — och farväl. O gud!

Ja, det måste jag ju. (poco accel.)

fp

Scen 7. (Elisiv stannar thröskelstagen.)

(Adils in. Ochbonna gömmer sig.)

Adils (vaktin, för sig själv)

Molto tranquillo ♩ = 76

pp

(poco accel.)

agitato ♩ = 100

più lento

(l.v.)

Fast strömmen flyr mig ♩ = 80

pp

är det som jag drömde. Här smyga fränlingar omkring. Och denna trogna ton i hjärtan tyder varnar mig — för vad? Vad

poco accel.

(47)

♩ = 100 (åt Elisiv)

(Elisiv förmår ej svara. Adils får åsyn på de svarade knäbetarna, går närmare, ser att de

sker dö har.²

animato

Flyr kom du ihåg?

accel.

(rall.)

Concerto ♩ = 76

agitato ♩ = 76
molto parlando

Druckit; grubblar; vanker tig tin Elisio

Elisio

Adilo

accel.

ff

Var gömmer du vapnet?

quasi doppio movim.

Vapnet? Jag har inget vapen.

Hur har du då tänkt att jag skall dö"?

pp

(48)

Elisio (avbrytande)

Gift? Stryppinq, kanske? Eller — du vilda locka mig tin älskogslek — och sedan.. Flit Kom jag för att var - na dig.

mfp

mf

Adilo

Vinekorna sova — ditt liv är i fara. Farväl!

Nej, vänta! Giv svar! Var mäter denna lur med din ensamma ton?

(amim)

(poco rit.)

mfp

dol

p

Elisiv (49) Adils Elisiv Adils

Jag vet det ej. Och du, vad gör du här, al-lon, i nattens stickat? Vad jag har sagt. Vart vill du gå?

pp dolce

Elisiv Adils Elisiv (50)

Bort ur din åsyn. För- låt mig om jag min trott dig för mycket. Det är jag om bör bedja för-

låt. Du har rätt att missbru- Mitt bröst bynes dig lågt, men den enkelt som drev mig var länge tan att

dolce

51

Adils

Elisiv

te te vaddmitt hjär - ta a - nat. Och det var? Bess bättre om kung

32

Adils

Adils för - gätis "Irmegards" ord. Glöm även Elisiv! Farväl! Nej, du har velat fråna mitt liv,

Ped

Elisiv

Adils

Elisiv

Det skall jag aldrig glöm - ma. Kung Adils har glömt det som nera år. Hurru? Vad dö? Det löfte en konungs - son gav sin dö - ende

(53)

Adils

mor.

O gud! dror!

(förvirr.)

Jo, von har

rätt: jag glömde —

— den nej! Mitt löfte kan fyllas blott genom

Elsie

se-ger!

Seger? För

poco rall.

Adils

♩. = 104.

vem? Över vad? För min här

ö. ver din fader.

Elsie

I mö-dan strid finns ingen

seger.

Adils

Vad menar du?

Elsie

Se-

(54)

Elsie

— ger är blott den vapen-

som ö. ver-

vin-ner ej endast fien-den men fi-

endska-

— pen.

Den blod som run-nit

55

ro-pas efter händ, och veder-lagets skam skall ständigt brinna, om icke hjär-tan blevo be-gerby-te.

56

Adils

Elisiv

Ur väl-dets strid föds e-vigt strid. Ges det en annan? Ja, mellan mor-ker och ljus i tve-kande

Adils

Elisiv espressivo

(a tempo)

mänsklig hjär- (Ad.) Ack, mi-un-tan. förna drömmar, de älskade, tag-na, för-flyg-na. De vore en dö-en-de mo-dets och

col canto

(poco rallent.) (a tempo) (Elisio drojer bortvänd, likasom väntande svar. Adils kämpar med sig själv.)

57

le-va ej längre i lo-nen?

Adils (halvhögt) (Elisio skrider sakta mot utgången t.v. Adils själskamp blir allt

Jag vet ej?

58

(Elisio nära utgången t.v.) (Vid lurendrejn låt stannar Elisio, lyssnande, likasom tvivlande)

59

(kraftigare)

poco accel

poco cresc

Con moto gajo

m. s.

(Horn)

(b.cl.)

Adils

Hör! Lu- - ren bytte ton! Hur jubblande det klin-gar! Men bås, vad är då

(60)

(Elsie viskar)

Dotter? Det tycks mig ton en an-de-rått: mitt e-get hjärtas påns!

(Adils fatter hennes hand, för henne tillbaka in)

(61)

[knäböjer]

Nej, Hanna! Hör mig! E- - li-sio! Min E- li-sio! Ja, ja, jag är

(springer upp.)

62

Ö - ver - vunnen.

Nej, icke jag, men ha - ret!

Kär - le - ken har

63

più animato ♩.=72.

Segrar! Och ökar segra!

Han är den kamp jag tror i går på liv och

mf

Han är min barn-doms löf-te till min mo - der.

64

♩ = ♩

död.

Hatet har dolat skymfa mig med dig, men

fp

mf

f

65

Skall ej tyckas! Dess ne - der - lag be - reg - las när jag bö - ger: att å - ra

diz och va - ra din är icke skymf men höy - sta fröjd och a" - ra.

66

(♩ = 144)

(ritard.) poco meno

Så stanna, Elisio, och strid med mig, min äl - skade, min drott - ning.

(Elisio tjenker gråtande i

Scen 8. (Ochlonna ilar genom halln in i Adils avgemak)

(hans armar)

Grat

Allt ont är glömt

Etsiw tystnar.

Agitato ♩=116

rit.

Elsiw

Adils (griper sig till höften) (Vill skynda efter vrädt men möter av Ochlonna som räcker honom det.)

O gud! De komma, Sina fiender! Skit vrård!

rit. på Brunguldet

(Gorm blir synlig i bakgrunden; kommer sakta upp för trappan, försiktigt spejande.)
(Adils och Elsiw gömma sig bakom en pelare t.h.)

Ochlonna

Gorm (viskande)

Du va-kar Björn? Ja, liksom du och

(68)

Ochlonna

Gorm

och ännu en. Vem? Vem? Min hämd! Nu slut med gyckleri! Jag är kung Gorm och du ett fräckt förnätet hjärtekjon

Som söker förstå mina planer med list och lömskhet. Så nämn mitt bröt. I gästhärber-get ligga mina knektar i

samma djupa sömn som Aorlis här. Ej ens en löpare fanns att bringa vår skara i

(69)

skogen bred. Bo har mäst rida själv. Men

Ochlonna

Gorm

mast är han här — och då...

Och vad betyder denna lur som hjelder hela natten. Dig har jag redan sagt allför mycket!

(70)

Adils (träder fram)

Gorm

Är vägen, Ochlonna! Akta dig! Är du Kung Gorm som går i må åro-full vapenlek. Så? Redan vädret och vanad!

(71)

Adils

Jo, ja jag är Kung Gorm och mig lyster att leka en vapenlek som skall hävda min rätt till detta riket. Din rätt? Tala jag då

Gorm

in-gen?

Adils

Min är styrkans. Vilken styrka?

Senornas?

Gorm

Tankens?

Tankar lyft-a in-get svärd och

Adils

vin-na in-gen se-ger. Jo väl!

72

l'ist. tempo

de go-da och kloka.

(Chromb. sc.)

Gorm

Så låt oss kämpa på liv och död som du bjöd mig i

går, jag med Senorna, du med din tanke.

Adils

Envig kämpas ej med olika vapen. Och dina äro ej ädla nog för

73. Gorm

(Adils ställer

Konungar. Väljom alltså mina. Haha! Nå-väl: Viss hur gott du kan svinga den.

74

Risoluto ♩= 92.

Adils

Konung Gorm! den

(ut ur sitt svärd.)

75

dot-ter du säns mig som skymf, i hopp om fortsatta fej-der, har jag fått tvär. Hon är mig i al-lo en

full-god — drottning: — Flennes moder som jag nu lärt känna förtjenar hedras mer än många gen kungabo- ren.

(76)

det första — minnet gör jag alltså — så: — fredspan- ten som du gav mig gillar jag och dåger tack.

(77)

(racker handen)

Se här min hand. — Fred och för- soning än en gång.

(78)

Gorm

Flen: De

Adils

Kallar du ett stridshugg? Ja, värj dig, eller uppgiv striden!
Ej skall jag nå-na dig som plägen då, man helsa dig som

Elisiv

Ja, icke sannt, min fader, dessa

19

Gorm (för sig)

segrare och fa-der!
Segrare?
Och fader?
(till A.)
du talar rättsamma ord.

Ängar beveg-ra å-ven dig.
(för sig)
O tag hans hand!
Han blir din son.

Har han begravt mig?
Skall jag ge vika?
En son? En äldre bror tio lilla

38 442.

Scen 9 (Kjartan och Brian in; sedan hela hovet)

Allegro agitato ♩= 132

Brian (ropar) x)

Emund?

Min Konung, rädda dig! Fienden är här,

Elitiv

Wodylerna!

Adils

Wodylerna!

Wodylerna!

Gorm

Wi do ham alltså först.

Hur är det

Brian

möjligt? Vet icke. De ha överlistat oss, Kommit in landet, äro här om några ögonblick.

Adils

Den vaktarna?

Kjartan

Ha sovit. Jag har tökat

Chor.

x) Tonhöjderna få ej fullt säkra då noten är intryckt av sång uppkommer.

väcka den. De tumla Kring om druckna. Ett svek, ett nidings-dåd är övat här.

Sopr. Alt. O gud! lever Tenor Bass. lever!

Adolsus (för sig) O gud! Min mening var dock god.

Adils Så kom mitt öde!

(Adils griper åter sitt svärd. Kom står i stark inre strid. Hovfolket irrar ängsligt fram och åter, brejdade mot bak-

(ssn 8 bara)

grunden.)

(Kom kastar kastet bort sitt svärd)

Kom kastar bort sitt svärd

(Adils kastar likaledes bort sitt svärd)

(tager Adils hander, som denne fattar.

(Handslag)

Välan, så må det ske! Dörrarna upp för fre - den!

Scen 10 (Wirdo med sina krigare blir plötsligt oppliss på trappan)

Varen lugna! Jag går att möta Wir - do, min kunglige vän och mag.

Più moto ♩ = 84

Vid krigsgu - den! Du är han själv, för - rä - daren!

(W. rusar fram, hugger mot Gorm)

Ah! (Skrik)

Ah! (Skrik)

Ah! (Skrik)

(W. alla underlydande utom Gorm och Wirdo)

Adils

Van - sinnige, vad har du gjort? Han var din vän! Är du kung Adils? Ja.

(Gorm faller)

Så kämpa här med mig om Irmegard! Ah! (Kort hals - virkar om)

Alla

Adils

Vi

(83) Vred»

Skulle jag kämpa om Irmegard? Hennes systerhår, E-li-siv, är min brud. Vad säger du? Får vi tvenne att vistas oss

mf p mf

väpnen för-faldes med visshet att min hu-vudvade, Irmegard, Fornfylkes konungens dotter, i dag skulle fira sitt bröllop med

p

(84)

lig.

Varför skulle de ljuga? Min undrande mistro var redan väckt: Majdalakronungen vaxkodd' tu ven? Och hans

f fpp p mp mf

85

poco rallent.

härskepp mig till mötes. Med list och snabbhet hinner jag hit och finner Irmes gards fader ligga i sin fiendes

mf p f p

86

(d' =) d' = 84.

a tempo Gorm

sorten.

hall. Vem flyder mig slik en gåta? Stöden mig!

sorten.

pp mf p

Andante mesto.

mp

Gåtans tydning får du snart

Viktigare ting äro ej att måla. Tiden hastar. Dit hugg, Wirdo, var gott. ju kämpar att livet flyr. den

pp rinf mp mf mp

(Wirdo böjer sig hastigt med ett fattas vapen ögonen mot)

(87)

3

Dessför innan Konungen. Växten ett vänskapens handslag! Ty (i Sången / talets / paus inskjutes) hören det alla! Aldrig må min död rälnas Wirds tin skuld. (Adris och Wirds växta ett handslag.)

ork. bis

p pp cresc. mf

(88)

Ödet var mig e- mot, lät mig (8) mörjas i egna garn, just när jag gick att ri- va dem. Dock, ö- dets dom är vis:

p mf

Jag går i rät- ta stunden med ett värdskupp i bringan som det höves en Konung och krigare.

(nästan tonlöst)

ppp

Mans. Kör

Alla marcia ♩=116

(bakom scenen, avlägset.)

(poco più mosso)

(89)

ff ff

Mans-kör (bakom scenen)

Mast över mans-hjupens skimmerblå salar vi gledo i tumlares pärlande spår. Nu tå-ga vi hem till de älskade

dalar, där sommarn oss vänter i lundar och snår. Nu tå-ga vi hem till de te-gar och kojor, där mö-dan är munter och

Krafterna gro, där sol-knet oss lånkar i fredli-ga bo-jor, men hälgdagen skänker oss herremans-

90

Kjartan

Dina skepp, kung Aöres, ha hunnit hem och kastat ankar vid stranden. Månen tåga nu hög. Men

ro.

(Vakna sc., närmar.) Mild klatt över havs djupens skimmerblå

Poco più largo ♩. = 100

mf

(accel.)

Alla marcia ♩ = 116

norrut ser jag en annan syn: Bo Tunget rider hitåt med hast i öppet sin vapenglimmande mån,

talar vi gledo i tumlares pärlande spår. Nu tå-ga vi hem till de ålderstade da-lar, där sommaren oss

Adrio

en trotsig och dyster skara. Så samlas då alla hit som dragit ut för att stri - - da.

kräftur

lundar och snår. Nu få - ga vi hem till de te - gar och ko - jor, där mö - dan är munter och krafterna gro, Dal

Kom, Elisio! Kom, frände Wir - dö, låt oss gå ut i gytt - - - ne mor - gon - glansen och måla de

sol - nat oss lankar i fredli - ga bo - jor, men helgdagen skan - ker oss herremans - ro.

41 Poco più largo ♩ = 100

mf

92

(Adils och Elisiv, följda av

Aka-ror som mal-kas att be- - gem re-dan ar vun- - - - nen!

accora più largo

f maestoso

Ulrika. gå ut på trappan. Morgonsol.)

93

Herr. kör (inne)

Hell kommy Adils och hell drottning Elisiv! Hell! Hell!

Manl. kör (inne)

Hell kommy A-dils och hell drottning Elisiv! Hell! Hell!

Manl. kör (utanför)

Hell kommy A-dils och hell drottning Irme-gard! Hell kommy A-dils och hell drottning Irme-gard! Hell! Hell!

poco più moto ♩=120

93

cresc.

x/ De nemvändande kupperna veta ej annat än att drottningen heter Irmegard - vilket namn passar bättre för tenorernas höjdtoner.

Kvinnor. kör

Hell! Hell! Hell Konung Adils! Hell drottning Elisiv! E-li-siv och A- - dils

Hell! Hell! Hell Konung Adils! Hell drottning Elisiv! (Irmegard!) E-li-siv och (Irmegard) A- - dils

Mans. kör (alla)

Hell! Hell! Hell Konung Adils! Hell drottning E-li-siv och A- - dils

Molto

ran. Maestoso

ff

at the hands

Kvinnor. kör

hell!

Mans. kör

hell!

Fine del Drama.